HERÄÄ 卐 SUOMI

SUOMEN KANSAN JÄRJESTÖN PÄÄ-ÄÄNENKANNATTAJA

Torstaina, marraskuun 30 pnä — PÄÄTOIMITTAJA A. D. KALSTA — V. 1933 ▪ No 25

Valtiovarainministeri ja Suomen Pankin pääjohtaja „tilannetta parantamassa".

Toinen samallainen panos, „niin meillä ei ole pulaa eikä hätää ollutkaan, niin on kansakunnan elämä parantunut".

Viime maanantaina antoi hallitus vastauksen eduskunnassa maalaisliiton eduskuntaryhmän hallitukselle tekemään talouspolitiikkaa koskevaan välikysymykseen. Vastauksen antoi valtiovarainministeri Relander.

Välikysymyksen tekijät mainitsevat perusteluissaan pakkohuutokauppojen maanviljelijäin parissa lisääntyneen ja ettei yleensä mitään paranemista tilanteessa ole havaittavissa. Lopuksi olisivat välikyselijät toivoneet, että hallitus olisi ottanut tärkeimmäksi tehtäväkseen turmiollisen pulakauden seurausten lievittämisen.

Tähän vastaili valtiovarainministeri sangen laajasti. Meillä ei ole mahdollisuutta käydä vastaukseen laajemmin käsiksi, mutta kun vastaus todisti selvästi, ettei nykyisellä hallituksella ja koko sillä järjestelmällä, jota se edustaa, tunnu olevan edes mitään tarvettakaan asiantilan parantamiseksi, niin katsomme kumminkin syytä olevan puuttua siihen eräisiin karkeimpiin kohtiin.

Sanomalehtiselostusten mukaan herra Relander selitti alkajaisiksi, että helpotusta todistaa m.m. se, että »*pakkohuutokaupatuilta tiloilta haetut saatavat kuluvan vuoden toiselta neljännekseltä kolmannelle laskivat 104 milj. markasta 77 milj. markkaan, kun ne edellisenä vuonna vastaavana aikana vielä nousivat 77 milj. markasta 101 milj. markkaan*».

Tavallisen järjen mukaan luvut osoittavat päinvastoin, *että tilanne on pahentunut, kun pakkohuutokaupoista saadut tulot, vaikka pakkohuutokauppojen lukumäärä on tänä vuonna edelliseen verraten lisääntynyt, siitä huolimatta ovat pienentyneet*. Johtopäätös pitäisi olla selvä:

Saalistajat ovat saaneet omaisuuksia entistä halvemmalla.

Maatalouden kannattavaisuusprosentin tilapäinen paraneminen eräillä tiloilla näkyy »helpottavan» tilannetta suuresti. Siihen takertuvat kaikki, joille vallitsevat olot ovat rakkaita.

Metsätulot, jotka markoissa ovat meillä lisääntyneet ja tulevana hakkuukautena ministerin otaksuman mukaan nousevat 800 miljoonaan markkaan, osoittavat suurta tilanteen parantumista edelliseen vuoteen verraten. Me myönnämme kernaasti, että tilanne paranee täten ja kun tähän lisätään, että puutavaroista todennäköisesti saadaan tuntuvasti paremmat hinnat ulkomaille myytäessä, niin tilanne on suorastaan »loistava». Tämä kaikki olisi ollut vallan paikallaan, jos puhe olisi pidetty meidän vien-

Herra Relanderin „helpottamiset" lämmittävät pankkeja ja puuliikkeitä, ei — maanviljelijää.

tiliikkeiden, puuliikkeiden ja pankkilaitosten edustajille, jos he olisivat tehneet välikysymyksen »tilanteensa huonoudesta».

Tällä kertaa on kysymyksessä maanviljelijäin eikä »rahavallan pula».

Totuus ministerin yllämaalaamasta taulusta »Taivas» on se, että

metsistä saadut lisätulot eivät joudu maanviljelijöille, vaan rahamiehille ja puuvientiliikkeille,

sillä edelleen jaetaan ostettavat metsät pankkien (puuliikkeiden) kesken kaikessa sovussa saalistettaviksi, edelleen teetetään työt polkuhintaan.

Sortuvat maanviljelijät eivät tule näistä kasvattamiensa metsien lisätuloista osallisiksi.

Valtiovarainministeri todisteli sitten, miten Maakiinteistöpankki valtion huolenpidon alaisena on saanut paljon aikaan ja enemmästä ei ole väliä. Ne maanviljelijät, jotka eivät tämän ja asutushallituksen ynnä hallituksen muitten jo suoritettujen toimenpiteitten turvin voi asiataan hoitaa, ovat kypsät sortumaan. Ne ovat siksi huonoja, että »yhteiskunnan edun ja terveen taloustoiminnan kannalta, on pidettävä vain suotavana, että tämmöinen maanviljelijäjoukko jättää tilansa toisiin pystyvämpiin käsiin».

Me yhdymme valtiovarainministeriin siinä, että koron lailla säännöstely on pahasta, ettei se tuota toivottua tulosta. Mutta se ei edellytä, ettei hallitus olisi velvollinen hoitamaan tätäkin puolta asiasta ja se ei vapauta hallitusta, vaan

hallituksella on ja tulee olla mahdollisuuksia tämänkin asian parantamiseen, lopettaa luovan työn ja omaisuuksien työstä rahalla.

Valtiovarainministeri mainitsee maatalouskannattavaisuusprosentin olevan 3½ %, mutta lisää, että maanviljelijällä on myöskin metsätulot ja varsinaiseen maatalouteen kuulumattomia tuloja antavia toimia sekä maanviljelijän perheen, vaimojen ja alaikäisten lasten suorittama työ, jotka kaikki voidaan käyttää maatalousvelan koron maksuun. Siis *naiset ja vaivaiset valjaisiin, piiskaa selkään, mutta rahavallalle täytyy korot maksaa, se on pääasia,* vaikka maatalous tuottaa ministerin todistusten mukaan vain 3½ % (tilastomiesten mukaan 2½—3 %), niin se ei vaikuta asiaan. Metsätulot ovat eri asia, niitä ei voi ottaa tässä laskennassa huomioon.

Lausunto todistaa niin surkeaa maatalousasiain ymmärtämättömyyttä, että olisi mieluimmin suonut, että se olisi jäänyt antamatta, sillä se oli niin surkea avuttomuuden todistus. Ei tahtoisi mitenkään uskoa, että se olisi tahallista haluttomuutta.

»*Pääomakorko, samoinkuin hinnat, on sellainen vapaassa kansalaistoiminnassa syntyvä taloudellinen ilmiö, johon valtion ei ole välittömästi lainsäädännöllä vaikutettava.* Kun velkasuhteet syntyvät ja siinä silloin sovitaan korosta, on kysymyksessä *vapaaehtoinen sopimus.* On syytä alleviivata sitä, että nämä sopimukset, lukuunottamatta suhteellisen aniharvoja poikkeustapauksia, ovat asiallisestikin täysin vapaaehtoisia välipuheita. Ei kukaan ota lainaa, ellei hän itse harkitse, että laina sellaisin korkoehdoin, joita esitetään, tuottaa hänelle jotain taloudellista etua. Velkasitoumuksissa esiintyvät korkomäärät ovat sellaisia, jotka kumpikin sopimuspuoli, huomioonottaen kaikki asiaan vaikuttavat seikat, on katsonut itselleen edulliseksi. Tässä teoreettisessa mielessä *jokainen sovittu korko on katsottava kohtuulliseksi ja oikeaksi.* Jos pysytään yksityisen omistusoikeuden ja sopimusvapauden kannalla, ei valtiovallalla ole syytä eikä oikeutta *puuttua kansalaisten keskeisiin tällaisiin sopimuksiin, lukuunottamatta niitä tapauksia, jotka koskevat rikollista koronkiskomista tai pakkotilannetta.*»

Aivan niin. Valtiovallalla ei ole syytä puuttua vapaaehtoisesti tehtyihin sopimuksiin, mutta valtiovalta olisi voinut ajoissa *ohjata tilannetta, se ei saanut olla vain päältäkatsoja, kun eräät itsekkäät piirit ovat omaksi hyödykseen ja työtätekevien vahingoksi rahan voimalla muuttaneet tilanteen toiseksi, mitä se oli silloin, kun velkasuhteista sovittiin.*

Tästä synnistä ei mikään hallitus näinä vuosina ole ollut vapaa.

Korosta puhuessaan ministeri selittää, että suurelle osalle maanviljelijöitä koron alentaminen on suorastaan etujen vastaista, sillä he ovat rahasäästäjiä. Tähän antaisimme ministerille neuvon, järjestäkää äänestys maanviljelijöitten kesken, niin voinette vetää toisellaisen johtopäätöksen. Me emme usko niin ymmärätämätöntä maanviljelijää olevan maassamme, joka sanoisi, että koron lasku (säännöstely) olisi hänen etujensa vastaista, sillä yksinkertainenkin kansanmies tajuaa, että jos korko laskee ja luottoa annetaan, elämä vilkastuu, ostokyky elpyy ja maanviljelijä saa paljoa paremman tuloksen lisääntyneestä ostokyvystä, kuin sijoittamalla rahansa rahamiesten saalistuksia palvelemaan.

Korkosäännöstely olisi ministerin todistusten mukaan »77 %:lle maanviljelijöitämme epäedullinen tai melkein merkityksetön. Me emme tätäkään usko, mutta jos näin on, *niin lisätkää Herra ministeri herrannimessä korkoja »säästäjien hyväksi» ja kiinnittäkää »vakavaa huomiota valtiovallan puolelta» raskaasti velkaantuneitten maanviljelijöitten »hyvin pieneen» joukkoon.*

Pääjohtaja Rydin mielestä:

Taloudellinen tilanne pikkuista vaille normaali, osittain parempikin?

Maalaiskuntain Liiton kunnallispäivillä piti Suomen Pankin pääjohtaja Risto Ryti Helsingin Sanomain mielestä »erittäin valaisevan» esitelmän, jonka muutamiin kohtiin tahdomme mekin palata.

Alussa pääjohtaja selittää, että

»v. 1929 loppupuoliskolla alkaneen yleismaailmallisen laskukauden voima suurin piirtein oli loppuun kulutettu viime vuoden keskikesän vaiheella, ja että tilanne sen jälkeen ei enää ole sanottavammin huonontunut, vaan päinvastoin, varsinkin tämän vuoden kuluessa monilla tahoilla varmasti, joskin hitaasti, parantunutkin.»

Sitten jatkaa hän kuvaten, miten laskun pohja yleisillä maailman markkinoilla on sivuutettu ja asema parantunut. Maailman kauppa vilkautunut. Euroopan ja Pohjoismaitten talous on korjaantunut, Ameriikassa on sentään asia vielä varsin sekava.

Meillä ovat myöskin paranemisilmiöt pääjohtajan mielestä lukuisat. »Hintatasomme on pysytellyt yli puolentoista vuoden erinomaisen vakavana ja ainoastaan 10 % alempana kuin perusvuotena 1926». Tuotannon määrä on noussut. Teollisuudessamme tämä erikoisesti on ollut huomattava. Vientimme on ollut »suurempi kuin milloinkaan ennen», viennin arvokin tulenee tänä vuonna normaalivuoden 1926 saavutusta suuremmaksi.

Pääjohtajan kaavailun mukaan on tilanne sekä ulkomailla että meillä melko lohduttava.

Valitettavasti se vaan ei käytännössä tunnu niille, jotka paraikaa kärsivät. Meillä on lakkaamatta sanottu, että meidän koko taloutemme perustuu suurimmaksi osaksi meidän puutavaravientiimme, nyt se on suurimmillaan, *siis meillä ei pitäisi sen mukaan olla mistään puutetta. Mutta ei edes Rytikään tahdo väittää, että me olisimme puutetta paitsi.* Tämä vain todistaa sen, ettei meidän kansakuntamme talouselämää ratkaise edes pääasiallisesti meidän puutavaravientimme.

Rahamiehenä Herra Ryti luonnollisesti iloitsee, että raha-asiamme ovat edistyneet:

»*Rediskontteeraukset ovat hävinneet* Suomen Pankista kokonaan, jonkalaista tilannetta ei ole ollut sitten sodanaikaisen inflatiokauden *1916. Suomen Pankin diskontto* on alimmillaan, mitä se on ollut sodan jälkeisenä aikana. Vararikkojen lukumäärä ja protestattujen vekselien luku ja yhteissumma alenevat kuukaudesta kuukauteen ja lähenevät nopeasti täysin normaaliaikojen lukuja. *Yksityispankkien kassat ovat suuremmat kuin milloinkaan* aikaisemmin ja niiden lainanannon ja oton välinen jännitys pienempi kuin vuosikymmeniin. Niiden *ottolainauskorot* ovat alempana *kuin 35 vuoteen* ja *antolainauskorotkin* ovat painuneet alemmaksi kuin pitkiin aikoihin. Ja lopuksi ovat rahalaitosten talletustilitkin jälleen osoittaneet vuoden aikaan nähden edullista kehitystä. *Arvopaperien hinnat* ovat niinikään pyrkineet nousuun, samoin kiinteistö arvot. *Henkivakuutusyhtiöiden* hankinnat, jotka epäluottamuksen vuoksi maamme rahaan olivat suuresti supistuneet, ovat jälleen alkaneet kasvaa. Myös valtion tulot ovat kuluvana vuotena kahdeksana ensimmäisenä kuukautena olleet noin 15 pros. suuremmat kuin edellisen vuoden vastaavana aikana.»

Jos kaikki ylläoleva todistaa hyvää meidän tilanteestamme, *niin silloin talouselämämme olisi häikäisevän loistava.* On totta, että se todistaa jotain, mutta se todistaa täysin pätevästi, että *meidän johtajamme perusteluissaan tilanteen paranemisesta ovat olleet kohtalokkaasti väärässä. Koko heidän tähänastinen tilanteen arvostelupohjansa on lopullisesti luhistunut.* Rahataloutemme edistyminen nykyisen systeemin vallitessa todistaa — tilanteen synkkyyttä.

Pääjohtaja Rytikin myöntää vastoin pienempien profeettojen julkista vakuuttelua, että pääomamuodostusta meillä ei

(Jatk. siv. 4)

Rahavaltakin Tempon kimpussa

Näkee pikku näpistelijät, mutta suuret saalistajat saavat toimia vapaasti.

Ihmeeksemme Kauppalehti hyökkäsi tk. 24 pnä »tavaratalo» Tempoon käsiksi. Lehti kertoo, että täkäläisen Finlands Svenska Kontorsmannaförbundin toimistoon oli saapunut kaksi naishenkilöä pyytämään saada työttömälle konttoriväelle jaettavia ilmaisia ruokakortteja. Hakijat ilmoittivat olevansa toimessa »tavaratalo Tempossa», mutta saavansa niin huonoa palkkaa, etteivät voineet tulla sillä toimeen. Huolimatta siitä, että heillä oli ammattikokemusta, heille maksettiin Smk. 300:— kuussa, mikä summa ei luonnollisestikaan voinut riittää elatukseen.

Tämä on kuvaava esimerkki siitä, mitenkä »*vapaan kilpailun*», »*vapaan kysynnän ja tarjonnan*» *aikana,* jota järjestelmää nykyiset »johtavamme» kaiken mokomin tahtovat pitkittää loppumattomiin, voidaan työtä ryöstää. Kauppalehti ihmettelee, »miten pitkälle tämä uusia ja luvalla sanoen hieman outoja liikeperiaatteita noudattava »tavaratalo» saattaa *häikäilemättömyydessään* ja *mielettömässä* hintakilpailussaan mennä.»

Me lausuimme ihmettelymme, että Kauppalehti rahavallan ja »vapaan kilpailun» käsittääksemme painavin tukija puuttui tähän asiaan. Ei siinä pitäisi mainitulla lehdellä olla mitään ihmettelemistä, sillä sehän on vain sitä, mihin »*vapaa kilpailu*» *ja* »*rahavalta*» *aivan luonnollisesti johtavat.*

Tällaista on meidän talouselämämme ollut, on ja tulee olemaan, niin kauan kuin rahan voimalla »vapauden» nimessä työtä ja omaisuuksia saadaan polkuhinnalla ryöstää, niin kauan kuin talouselämämme on vailla sellaista johtoa, joka huolehtii elämän kulusta kansakunnan kokonaisuuden pohjalla.

Lisäksi ihmettelemme sitä, että Kauppalehti huomaa tämän Tempon rikkomuksen ja työn saalistuksen. Eihän tämä ole ensimäinen kerta, kun meillä on näin menetelty. Meillähän on *jatkuvasti työtä ryöstetty satojen, tuhansien, miljoonien arvosta.* Me ainakin »Herää Suomen» lukijat tiedämme, *minkälaisia työpalkkoja meillä on näinä vuosina maksettu, mitenkä rahan voimalla ja* »*lain turvin*» *meillä on omaisuuksia haravoitu* »*luottomiesten*» *haltuun, mitenkä suomalaista työtä on viety ulkomaille.*

Nämä ryöstöt ovat olleet tarpeeksi suuria ja ne on tehty »systeemin miesten» hyväksi, joten niihin eivät voi »järjestelmän» tukijat puuttua.

Hyvä näinkin, että Kauppalehti huomaa tämän pikku rikan.

Sos.dem. pomot yrittävät varjella suurtulojaan hävyttömällä valheella.

Halpamainen silmienkääntötemppu: syytetään toisia omista synneistä.

Eräs mustalainen oli tuomittu hevosen varkaudesta. Tuomari kysyi häneltä: »Ettekö te äpeä.» Mustalainen vastasi: »Herra tuomari, minussa on monta vikaa, mutta se hyvä puoli minussa on, etten milloinkaan häpeä.»

Näin voisivat hyvällä syyllä sanoa myöskin sosialidemokraattiset »työväenluokan etujen puoltajat». Sen näyttää »Suomen Sosialidemokraatin» pääkirjoitus 26. 11., jonka otsikko on »*Fascistinen internationale.*» Kuten k.o. kirjoituksesta käy selville, sos.demoonipomot

eivät häpeä myöntää, että Sosialistisen Työväen Internationale määrää heidän toimintansa.

Niinikään he ovat niin järkeä ja kunniaa vailla,

etteivät häpeä väittää tämän olevan aivan Suomen kansan etujen mukaista!

Näitten loistomunauksien lieventämiseksi nuo raukat eivät sitten jaksa keksiä muuta temppua kuin

tiettävästi valheellisen väitteen, että isänmaalliset ja työväen todellista parasta ajavat järjestöt maassamme ovat niinikään ulkomaiden palkkaamia.

On tunnettu tosiseikka, että jo Ruotsi—Suomen surullisena »vapaudenaikana» silloiset *puolueet* vastaanottivat lahjuksia ulkomaiden edustajilta, joiden päämääränä oli valtakunnan *hajoittaminen.* Luokkavihaa lietsovalle puolueelle on nytkin sellaisia lahjuksia tarjolla. Järjestöille, jotka pyrkivät kansamme eheyttämiseen, ei sellaisia kyllä tarjota. Sos.demoonipomot siis

halveksivat Suomen kansaa tyhmänä, koska eivät häpeä syöttää sille noin naurettavia väitteitä.

Mutta tähänkään ei heidän hävyttömyytensä lopu. He eivät todellisuudessa harrasta työtätekevän kansanluokkamme etuja. He ainoastaan ovat sitä HARRASTAVINAAN,

jotta työväki kannattaisi heidän perustamia ja johtamia suurkapitalistisia liikeyrityksiään.

ja luovuttaisi pieniä säästövarojaan k.o. yrityksien *loistotalojen rakentamiseen,* joiden nahkanojatuoleissa he istuivat korkeina, työväkeä halveksivina herroina.

keskuudessaan he ilkeästi nauravat työväelle, joka on mennyt tuohon ansaan.

Suurilla tuloillaan he eivät milloinkaan tue työtätekevien elinetutaistelua, tarkoitukseen kun on tarjolla »kansainvälistä rahaa». Eivätkä he myöskään uhraa omia varojaan työttömien nälkäänäkevien lapsien hädän lieventämiseen, vaikka tähän tarkoitukseen *ei ole tarjolla* mitään kansainvälistä rahaa.

卐

Ne yhteiskunnalliset *epäkohdat,* jotka kansallissosialismi tulee poistamaan, nimittäin suurpääoman väärinkäytökset ja työväenliikkeen kavaltaminen, ovat kansainvälisiä. On siis aivan luonnollista, että kaikissa maissa on syntynyt kansallisia liikkeitä niitä vastaan. Kun ihminen kärsii kurjuutta, niin hän nousee taisteluun sen syitä vastaan ilman, että häntä siitä palkitaan. Mutta ne, jotka ajavat vain omia etujaan ja pyrkivät epäkohtien ja kurjuuden ylläpitämiseen — ne eivät tule ilman »kansainvälistä apua» toimeen — ja ottavat sitä vastaan niin avoimesti, etteivät edes häpeä sitä tunnustaa!

„Ulkomaiden matkimisen" — matkimista

on „etistys" ryhtynyt harrastamaan.

koska se on alkanut aivan natsien tapaan järjestämään »valistuskokouksia». Sellainen onkin »etistysmielinen» johdonmukaisuus.

Ikävä vain, että etistys ei jaksa meitä siinäkin suhteessa matkia, että se »valistus»-työllään pyrkisi toteuttamaan sitä, mihin sen nimi viittaa — nimittäin *edistymistä,* — vaan päinvastoin saarnaa mustaa taantumusta, — nykyisen mädän järjestelmän ylistämistä, joka takaa puoluepomoille hyvät toimeentulot. Jos nimittäin etistykseläisillä olisi *todellakin* sydämillään kansan parasta, *niin heidän olisi pitänyt käydä noin toimeliaiksi jo ennen meitä, eikä vasta sitten kun alkoivat nousevassa uudessa suunnassa nähdä vaikutusvaltaansa uhkaavan voiman.* — Siinäpä se pukinjalka tulikin jo liian selvästi näkyville!

„Tilanne helpottuu"

Sosialisen tutkimustoimiston lokakuun tilaston mukaan oli työttömyyslautakuntien kirjoissa viime lokakuussa (274:ssä tietoja antaneessa kunnassa) kaikkiaan 42,151 henkilöä, viime syyskuussa oli vastaava luku 31,306 henkeä. Näin on työttömien luku lisääntynyt 34.6 %. Kun tietoja ei ole tullut läheskään kaikista kunnista, niin voidaan olettaa, että luku on todellisuudessa tuntuvasti suurempi.

卐

Valtioneuvosto asetti viime kesäkuun 1 pnä tutkimuskomissionin tarkastamaan syitä, jotka ovat vieneet useitten, etenkin maalaiskuntien, talouden hyllyvälle pohjalle.

Tutkimusten tuloksissa mainitaan mm., että viisivuotiskautena (1928—1932) köyhäinhoito-, opetus- ja velkamenojen osuus on noussut 49 %:sta 89 %:iin äyrin hinnasta. Köyhäinhoitomenot vaihtelevat 36 mk:sta aina 126 mk:aan asukasta kohti.

卐卐卐卐卐

Kansallissosialismin jyrkimmät vastustajat ovat ne, jotka pelkäävät jo menetettyjen oikeuksien menettämistä.

VIIKON UUTISIA

Päivälehdistömme uutisosastotkin palvelevat nykyään puoluepäämääriä. Oikean kuvan maailman tapahtumisista voidaan näin ollen saada ainoastaan seuraamalla kaikkien eri suuntien lehtiä ja lisäksi vielä ulkomaisia lehtiäkin. Tähän on vain harvalla kansalaisella tilaisuus. Me julkaisemme sentähden joka numerossamme lyhyen yhteenvedon viikon tärkeimmistä tapahtumisista, koottu juuri yllämainitulla tavalla.

Kotimaa.

Ehdotus Helsingin budjetiksi päättyy 591,000,000 markkaan. Veroäyri laskee 50 pennillä n. 9 markkaan. Yleisten ja varatöiden rahoja lisätään 22.7 milj. markalla, mutta köyhäinhoitomenoja vähennetään 10 milj. markalla.

卐

Piispa Jaakko Gummerus kuoli perjantaina 24. 11.

卐

Lähes 2,000 miestä sijoitettu kaupunkilähetyksen työsiirtolassa, ollen siellä maanviljelys- ja uutisraivaustyössä. Tämä numero lähenee 1 % siitä määrästä, joiden toimeentulo on samaan tapaan Saksassa turvattu.

卐

Kruununvouti Mittler-vainajan tileissä paljastettu ainakin 700,000 markan vajaus.

卐

Vakoilijatar Jenny Anttila tunnustanut. Vakoilu ennenkaikkea kohdistunut lentokouluun ja patruunatehtaaseen.

(Jatk. siv. 4)

”Määrätietoinen ja itsepintainen”,

on Helsingin Sanomain mielestä se, joka EI laiminlyö tehtäviään.

Helsingin Sanomat juikituopi pääkirjoituksessaan 23. 11. ilonsa siitä, että eduskunta on yksimielisesti hyväksynyt kaksi hallituksen esitystä, joissa valtioneuvostolle pyydettiin valtuuksia ulkomaisten lainojemme järjestelemiseen nykyistä edullisemmiksi.

Kirjoituksessa huomautetaan m.m., että tilanne ulkomaisilla lainamarkkinoilla on kehittynyt »meille edulliseksi». — Myöskin viitataan siihen tosiseikkaan, että ulkomaisten lainojemme hoidosta koituvat kustannukset olivat vuonna 1932 204 miljoonaa, mutta kuluvana vuonna vain 154 miljoonaa markkaa.

Koululapsikin taitaa tietää, että kun dollarin kurssi laskee, niin halpenevat meille korkojen maksut ja **samasta syystä** muodostuu tilanne ulkomaisilla lainamarkkinoilla »meille edulliseksi».

Kun kerran näin on tapahtunut, niin onhan se aivan luonnollinen asia, että tilanne on kun onkin käytettävä hyväksemme. Päinvastainen mnettelytapa olisi tietenkin leimattava raskaaksi laiminlyönniksi.

Liian lapselliselta se sentähden vaikuttaa, kun Helsingin Sanomat ottaa tämän seikan »rahapolitiikkamme johdon määrätietoisen ja itsepintaisen politiikan» ylistämisen aiheeksi.

Vapaussodan perintö.

”Vapaussodan perintö” on tullut iskusanaksi, joka viimeisten kuukausien ja vuosien aikana on ollut eräitten yksilöitten ja ryhmien kesken paljon käytetty. Siitä on tehty jonkinlainen voimasana, jolla on tahdottu vastustajaa lyödä. Se on kelvannut joka tilaisuuteen ja sitä on säästelemättä myöskin viljelty. Ja mikä ikävintä se on vedetty aiheetta liian useasti politiikan palvelukseen. Sen vaippaan on verhottu itsekkäät ryhmäpyyteet, joilla ei ole ollut mitään tekemistä vapaussodan perinnön kanssa. Mutta politiikan ja puolue-elämän palvojille ei näy mikään olevan sopimatonta. Vapaussodan perintö samoin kuin sankaripatsaat, sankarivainajat, on vedetty itsekkäästi etuja palvelemaan, politiikan pyörteisiin. On sangen masentavaa, ettei ole annettu vapaussodan vainajien levätä rauhassa ja että vapaussodan perintöä on vaalittu tavalla, mikä ei ole vaalijoilleen kunniaksi.

Kun vapaussodan perintöä on selvitetty aina tämän tästä ja käytetty taktillisena kauppatavarana sekä kaiken lisäksi sitä on tulkittu monella eri tavalla ja monin eri vivahduksin, melkein aina kumminkin — väärin, niin katsomme syytä olevan meilläkin siihen kajota.

Vapaussodan perintöä oikein ymmärtääksemme täytyy meidän muutamin sanoin kosketella ennen sotaa olleita aikoja sekä seikkoja, jotka johtivat siihen, että vapaussodasta myöskin tuli veljessota. Ei liene ollut paljas sattuma, että niin kävi, vaan siihen johtivat omat painavat syynsä, tekisi mieli sanoa, että asioitten kulku suorastaan vei siihen, ilman että sitä millään tavalla olisi koetettu estää.

Viha, itsekkyys, omanvoiton pyynti jakoivat kansamme silloin, kuten nytkin, ryhmiin toisiaan vastaan. Marksilaisten huuto: vihaa työnantajaasi, hän on sinun ryöstäjäsi, pitää sinua nälkäpalkalla itse suunnattomasti hyötyen, teki tehtävänsä ja sai suuren osan työväestöämme asettumaan työnantajia tahi n.k. porvareita vastaan ja näin vei asioitten kehitys siihen, että kansalaiset ase kädessä asettuivat maamme perivihollisten kanssa. On sanottu, että marksilaisten johtomiehet olisivat voineet estää asian näin pitkälle menemästä. Se on kyllä totta, mutta toiselta puolelta veljessodan olisivat voineet estää myöskin n.k. porvarilliset ryhmät, jos olisivat ajoissa luopuneet kylvämästä luokkavihaa ja olisivat tahtoneet ymmärtää työmiehen asiaa ja tehneet siinä sen, mitä tehtävissä oli ja minkä he myöskin olisivat voineet. Mikä kallis saavutus olisi ollut se, että vapaussota olisi ollut vain vapaussota, kansa eheänä ja voimakkaana.

Kun nyt 15 vuotta vapaussodan jälkeen ajattelee itse tapausta ja tilannetta, niin kuva, minkä saa, ei ole lohdullinen. Me emme vieläkään ymmärrä, mitä vapaussota jätti meille perinnöksi ja mihin saavutettu vapautemme meitä velvoittaa. Meillä ollaan vieläkin valmiit lietsomaan luokkavihaa eri kansalaisryhmien välille. Itsekkyys, omanvoitonpyynti ovat vieläkin tekijöitä, jotka sanelevat toimintaohjeet. Puheissa kyllä joskus muistetaan kansan yhteinen hyvä, sitä käytetään politiikan palveluksessa, mutta käytännösä ei koskaan sitä edes yritetä tosimielessä toteuttaa.

Vapaussodan perintö ei ole pelkkä iskusana, isänmaallisuushuuto. Se on tätä nykyä tehty siksi. Luullaan vapaussodan perinnön toteuttamisen olevan mahdollista siten, että pidetään kokouksia ja juhlia, joissa puhutaan isänmaallisesti, käydään sankaripatsailla, huudetaan ”eläköön” isänmaalle ja ”kuolema” marksilaisille.

Ei, kansalaiset! Tällä tavalla ei saa jatkua! Jos tätä menoa mennään, niin meillä on ennen pitkää edessämme sama tilanne kuin v. 1917. Ja silloin siinä vaiheessa on myöhäistä asiain selvittely.

Meidän on tehtävä täyskäännös. Meidän on ymmärrettävä ja rehellisesti tunnustettava ne virheet, mitkä on tehty ja mitä vielä nytkin tehdään molemmin puolin. Juopa ruumiillisen työn tekijän ja työnantajain välillä on vielä ammottava, sovittamaton. Meidän on herättävä näkemään, että Suomen kansa on luonnostaan yksi eheä kokonaisuus, se on vain keinotekoisesti vieraitten voimien vaikutuksesta saatu hajoitetuksi eri ryhmiin, jotka on pantu vihaamaan toisiaan. Nämä erottavat tekijät ovat luonnottomia, niillä ei ole tosipohjaa kansamme elämässä.

Suomen kansa voi olla eheä työtekevä kokonaisuus, jossa yhteismieli ja hyvinvointi vallitsevat. Tällaisen olotilan luomiseen velvoittaa meitä vapaussodan perintö ja sen saavuttamisella me vasta täytämme velvollisuutemme. Työtätekevillä kansalaisillamme, olkootko he ruumiillisen tai henkisen työn tekijöitä, on yhteinen vihollinen kansainvälisyydessä, tulkoonpa se sitten rahavallan tai marksilaisuuden muodossa. Molemmat ovat yhtä vaarallisia. Molemmilla on sama lähtökohta ja molemmat pyrkivät samaan olotilaan: saada kansalaiset hajalleen eri ryhmiin ja vihaamaan toisiaan. Tällöin voivat johtajat paremmin saalistaa ja ryöstää luovaa työtä.

Milloin on meillä esimerkiksi marksilainen johtaja valitellut rahamahdin työtä ryöstävää politiikkaa. Päin vastoin olemme aivan viime aikoinakin saaneet lukea marksilaisten pää-äänenkannattajankin palstoilla, mitenkä siellä puolustetaan nykyistä korkeata korkokantaa, joka juuri on esteenä m.m. työpalkkojen nousuun. Mutta sitähän marksilaisten johtomiehet eivät haluakaan. Heillä on pääasia, että olot pysyvät sekasortoisina ja että työläise vihaavat työanantajiaan. Silloin heillä on tilaisuus ansaita, syödä kahdella lusikalla, sekä työläisten varoja, että ryöstää rahan avulla luovaa työtä.

Yhtä vähän olemme kuulleet, että meidän n.k. porvarilliset rahavallan edustajamme olisivat koskaan ajateilleet tämän epäkohdan muuttamista. Vielä nytkin rahavallan taholta suorastaan sanellaan työnantajille luoton ehtona, että palkat on pidettävä alhaisina, siten voidaan korko korkeana säilyttää. Huolimatta, että pätevät ”systeemin” miehet numeroilla ovat todistaneet että tämä ryöstävä korkopolitiikka ei ole vienyt maamme rahataloutta 19 vuoteen yhtään eteenpäin, siitä huolimatta tahdotaan sitä jatkaa, sillä uskotaan sen edelleenkin kansan kärsiessä voivan ”rahamiehille” tuottaa.

Näin ryöstetään työtätekevää kansaa sekä oikealla että vasemmalla. Näin voidaan juopa säilyttää avonaisena.

Ensimäinen velvollisuus vapaussodan perinnön huolehtijalle on nähdä tämä epäkohta, poistaa se ja siten luoda työtätekevälle kansallemme mahdollisuudet hyvinvointiin ja tyytyväisyyteen. Vain tällä pohjalla toimien voidaan kansamme saada yksimieliseksi, suureksi ja voimakkaaksi.

Tämä on ensimäinen ja tärkein edellytys isänmaanystävälle jos hän mielii isänmaallistuttamistyössään onnistua. Sillä pohjalla on myös löydettävissä yhteishyvän ja kokonaisuuden edun vaatimukset. Siinä työssä voidaan löytää myöskin se perintö, minkä vapaussota meille jätti.

Savi viljelysmaittemme parannusaineena.

Useimmilla maanlaaduilla on luonnostaan sekä hyvät että huonot puolensa. Vain harvoissa poikkeustapauksissa ovat ne kaikissa suhteissa kasviviljelykselle mahdollisimman edullisia. Niissä ilmenevien, etupäässä fysikaalisten epäkohtien poistamista sanotaan tavallisessa ammattikielessä *maan parantamiseksi* ja niitä aineita, joiden avulla tämä saadaan aikaan, *maanparannusaineiksi*. Ne kykenevät kuohkeuttamaan liian jäykän maan ja tekemään kovin löyhän tiiviimmäksi. Mutta samalla voivat maanparannusaineet vaikuttaa maan kemiallisiinkin ominaisuuksiin: joko tuomalla uusia ravintoaineita maahan tai edistämällä siinä ennestään olevien aineitten liukenevaisuutta taikka lisäämällä maan kykyä pidättää ravintoaineita. Tavallisimmat, meillä kysymykseen tulevat, maanparannusaineet ovat savi, hiekka, muta ja kalkki.

Savea käytetään pääasiallisesti *suoviljelyksillä*. Se vähentää suon liiallista kuohkeutta ja aiheuttaa, että kasvit saavat paremmin tukea juurilleen. Savetulla suolla ne talvehtivatkin paljon paremmin kuin savettomalla. Huomattava käytännöllinen merkitys on myös sillä seikalla, että savettu suo kykenee kannattamaan vetoeläimet taatummin kuin saveamaton. Savi tasoittaa melkoisesti suon kosteussuhteita vähentämällä sen liikanaista vedenpidättämiskykyä, mutta samalla päästämättä sitä liiaksi kuivumaan. Saveamisen johdosta veden haihtuminen vähenee ja sen mukana lämmön hukkaantuminen: savettu suo on näin ollen lämpöisempää. Lämpenemistä edistää vielä se, että savi lisää suomaan lämmönjohtamiskykyä, jossa taas on seurauksena, että savettu suo lämpnee entistä syvemmältä. Suon hallaisuuskin vähenee. Koska savella on kyky vähentää maan happamuutta, on saveaminen omiaan vilkastuttamaan perin hyödyllistä bakteeritoimintaa.

Savessa tulee suolle koko joukko kivennäisiä (elimettömiä) kasvinravintoaineita, joista suo on usein sangen köyhää. Samalla lisääntyy suon ravintoaineita pidättävä ominaisuus. Kyseellistä maanparannusainetta käytetään tavallisesti 600—1200 kuormaa (à 1/3 m³) 1 ha:lle. 1 m³ sovea painaa 1400—1600 kg ja sisältää 2—3 kg fosforihappoa, 30—40 kg kalia ja 15—25 kg kalkkia. Näistä määristä on 4-prosenttiseen suolahappoon liukenevaa 0,—1,5 kg fosforihappoa, 1—2 kg kalia ja 2—4 kg kalkkia. Saven tulee olla vapaata ruosteesta ja alunasta.

Myöskin *hiekkamaan* parantamiseen voidaan käyttää savea. Savi vähentää hiekkamaan liiallista kuohkeutta ja lisää sen vedenpidättämiskykyä. Tällöin tulee myös helposti liukenevia kivennäisiä kasvinravintoaineita hiekkamaan entiseen niukkaan varastoon. Samalla enenee puheenaolevan maalajin kyky pidättää ravintoaineita. Hiekkamaata savettaessa on kuitenkin muistettava eräät asianhaarat. Jos savea sekoitetaan varomattomasti hiekkaan, voi tämä helposti muuttua liian jäykäksi. Mitä hienompaa hiekka on, sitä nopeammin se saven vaikutuksesta saa mainitun haitallisen ominaisuuden. Hiekkamaan parantaminen saveamalla toimitetaankin varovaisimmin sillä tavoin, että savea annetaan vähän kerrallaan, mutta siihen sijaan useammin. Mudan käyttäminen samanaikaisesti on monessa tapauksessa perin suotavaa.

Saven ajo toimitetaan mieluimmin alkutalvesta, vähän lumen aikana. Tällöin on siihen tavallisesti paremmin aikaakin. Työ sujuu parhaiten käyttämällä erikoista tarkoitukseen sovitettua savirekeä. Märän (suon pohjasta nostetun) saven ajamiseen soveltuu pitkä, kiinteäpohjainen reki, jossa on irroitettavat sivulaudat. Kuivan n.s. mäkisaven ajoon sopii taas kääntyvällä arkulla varustettu reki. Sanomattakin lienee selvää, että parireen käyttö savenajossakin lisää huomattavassa mitassa työtehoa.

Juuri tällaisena aikana olisi maanviljelijöittemme entistä enemmän muistettava viljelysmaittensa *kotoiset parannuskeinot*. Nythän on varsinkin ulkolaisten väkilannoittentten ostoon tarvittavan rahan saanti vaikeata, mutta halpaa työvoimaa on siihen sijaan runsaasti tarjolla.

Agraari.

Hitlerin suuntaviivat

kaupallisen toiminnan kehittämisekei.

Puolivirallisen WTB-toimiston kautta on Saksassa julkaistu valtiokansleri Adolf Hitlerin kauppa-asiainvaltuusmiehen W. Keppler'in seuraavansisältöinen tiedoitus kaupan tulevaa kehittämistä varten laadituista suuntaviivoista:

Talouselämän painopisteen muodostaa tietenkin tuotanto. Kaupan on palveltava tuotantoa, järjestönä tuotteiden jakamista varten. Tämän tehtävänsä tulee sen täyttää mahdollisimman halvalla, antaen kuitenkin samalla harjoittajilleen terveen toimeentulon pohjan. Kumpikaan vaatimus ei ole nykyään täytetty: Tuotteiden hankkiminen yleisölle tapahtuu tänään suuremman hintamarginaalin vallitessa kuin rauhan aikana, mutta siltikään ei kauppiailla ole tyydyttävää toimeentuloa. Syy tähän on, että sodan lopun jälkeen on tapahtunut varsin huomattava kansalaisten joukkosiirtyminen tuotannollisesta toiminnasta kaupallisen toiminnan alalle, josta taas on johtunut yksityisten kauppayritysten riittämätön liikevaihto. Tämän epäkohdan lisäksi ovat kaupan alalle viime vuosikymmenien aikana ilmestynyt eräitä uusilaatuisia järjestelmämuotoja, jotka yhä laajentavat toimintaansa. Nämä ovat ennen kaikkea korporatiiviset kauppa- ja rahoitusjärjestelmät, kuten tavaratalot, osto- ja kulutusosuuskunnat, sarja-sivumyymälät ja osakeyhtiöt.

Kaikista noista järjestelmistä voimme kaupassamme luopua.

Me tahdomme sen sijaan rakentaa kaupan yritteliään yksityisen kauppiaan henkilöllisyyteen, joka aivan pikkuseikkoja myöten voi seurata ja valvoa liikettään, jolla on hyvä ammattipätevyys ja joka on henkilökohtaisesti ja omaisuudellaan kaikista teoistaan vastuussa.

Moniin tavaralajeihin on tukkukauppias ehdottomasti tarpeellinen, joka hankkii tavaroita vähittäiskauppiaille ja joka asianmukaisen varastojen pitämisen ja rahoituksen kautta myötävaikuttaa tuotannon kuormituksen tasoittamiseen. Tarvitsemme alansa tuntevan rehellisen yksityisen kauppiaan, joka työskentelee vapaan kilpailun alaisena, mutta korporatiivisten järjestelmien ja rahoitusyhtiöitten uhkaamattomana.

Viime vuosien kehitykselle on ominaista, että kaupallisella alalla painopiste on yhä enemmän siirtynyt suuryhtymiin ja kaikenlaisiin järjestöihin, jonka kautta yksityisen kauppiaan itsenäisyys ja toiminta-alat ovat yhä supistuneet.

Nähtävästi on toivottu voitavan tällä tavalla paremmin voittaa pula-ajan vaikeuksia. On pyrittävä tästä kehityssuunnasta pois, niin että yksityisen henkilön vaikutus ja toimintamahdollisuudet pääsevät taas oikeuksiinsa. Näillä lyhyillä lauseilla on esitetty mihin suuntaan kansallissosialistinen valtio tahtoo kehittää kaupallisen toiminnan. Luonnollisesti tällainen uudistus on vain vuosien kuluessa toteutettavissa; sillä niin monimutkaista koneistoa kuin meidän kauppatoimintaa ei voida lyhyessä ajassa johtaa aivan uusille urille, vaikkakin hyvin oivalletaan sen nykyisien muotojen puutteellisuuksia.

Uudistus on toteutettava levollisesti ja harkitusti, sillä talouselämä ei siedä häiritseviä toimenpiteitä, jotka voivat johtaa vararikkoihin ja pääomien menettämisiin.

Maatalouden tuotteille on kaupallisessa toiminnassa annettava erikoisasema. Liberalistinen valtio on jättänyt talonpojat markkinoitten armoille, huolimatta siitä, että on ollut kysymys talonpoikaissäädyn olemassaolosta. Kansallissosialistinen valtio ei laske talonpoikaa yrittelijöiden luokkaan tämän sanan varsinaisessa merkityksessä, ja tulee joillekuille maatalouden tuotteille markkinahintojen tilalle asetettavaksi valtiovallan määräämiä hintoja. Näin säännösteltyjen tuotteiden kauppa on järjestettävä tavallisesta poikkeavalle pohjalle. Asianmukaisten muotojen laatiminen tätä erikoiskauppatoimintaa varten on asia, joka kuuluu talonpoikaissäädylle.

卐

Tällainen kaupan järjestelymuoto tulee todennäköisesti herättämään kauhistusta kaikissa niissä, jotka vielä sokeasti uskovat liberalististen aatteiden mahdollisuuksiin onnellistuttaa ihmiskuntaa ja aikaansaattaa tuota ”luonnollista” tasapainoa, josta kuitenkin todellisuudessa ei ole juuri jälkeäkään jälellä. Mutta muistakoot nämä idealistit, että joskus oli aika, jolloin heidän ihaileman järjestelmän täytyi nuorena, terveenä ja voimakkaana taistella itselleen voiton vanhan rappeutuneen järjestelmän kannattajilta. Nyt on heidän vuoronsa väistyä uusien aatteiden tieltä, jotka paremmin pystyvät tyydyttämään nykyajan muuttuneita vaatimuksia. Liberalistien vastahakoisuus uusia aatteita vastaan johtuu itse asiassa pelosta siitä, että he eivät ehkä kykenisi uuden järjestelmän puitteissa henkilökohtaisesti selviytyä yhtä hyvin kuin nykyisen järjestelmän vallitessa, jota he kokemuksensa kautta perinpohjaisesti tuntevat ja osaavat taitavasti käyttää hyväkseen. Myönnettäköön, että tämä pelko ei ole aivan perätön; mutta se ei suinkaan oikeuta heitä kansamme vahingoksi jarruttamaan historiallisen kehityksen kulkua. Liberalisteilla on nyt valta käsissään; he eivät ole kyenneet saamaan mitään aikaan pulan ja sen aiheuttaman hädän lieventämiseksi, jopa väittävät tämän olevan yleensä mahdotonta. Näinollen heillä ei enää ole mitään oikeutta väittää, että heidän edustamansa kanta olisi ehdottomasti ainoa oikea, varsinkin kun viimeiset kokemukset Saksassa viittaavat aivan päinvastaiseen suuntaan.

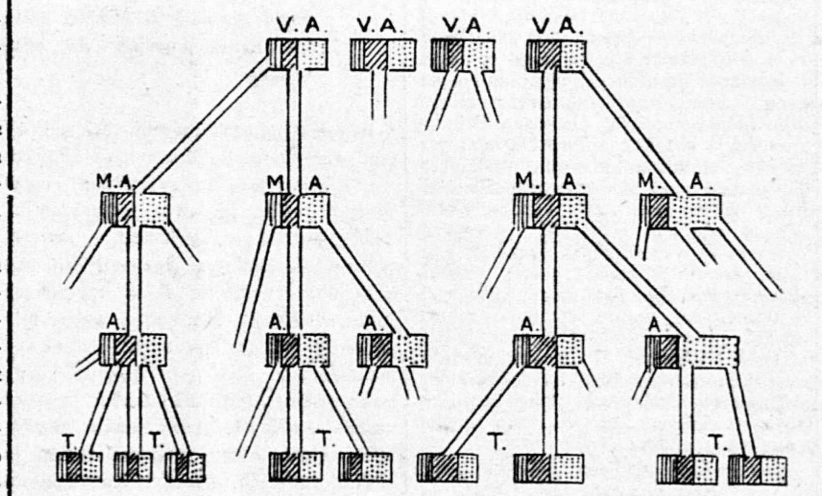
卐卐卐卐卐

„Tovereitten“ edesottamuksia.

Täällä punaisessa Helsingissä, muistuu mieleen järjestyneen työväen ohella, muuan muurari osasto, joka on hyvin merkillistä laatua. Se on niiden oikeitten muurari »ammattimiesten» osasto, kun itse pää-velikin käy aina Genevessä asti muuraamassa. (Mitähän reikiä siellä oikein paikataan.) Sitten sieltä tullaan takaisin ja »ajatellaan toista, mutta puhutaan toista»... Tähän ammatti-osastoon on pääsykin hauskaa laatua. Siinä mm. tehdään »vala» ja se on vihkimätilaisuus, josta pieni osa menee tähän suuntaan.

Pöydällä palaa kynttilä, vieressä on ihmisen pääkallo ja avattu raamattu (Joh. ev. 1 luku). Hetken perästä kajahtaa ovelle taas kolme kovaa nyrkin iskua, tulokkaan silmät sidotaan taas ja hänet kuljetetaan valmistushuoneeseen takaisin. Täällä hänen täytyy riisua vasemman jalan saapas tahi kenkä ja jättää kaikki korunsa ja rahansa. Vasemman polven alapuolelle pohkeen ympärille sidotaan valkea liina ja riisuttuun vasempaan jalkaan hänelle annetaan hyvin suuri tohveli. Peitetyin silmin kuljetetaan häntä nyt tässä avuttomassa tilassa tarkoituksellisesti eksyksissä huoneesta huoneeseen ja kynnysten ja porrasten yli, kunnes lopulta pysähdytään. Taas kajahtaa ovelle kolme kovaa nyrkiniskua ja »etsivä» kuulee juhlallisia ilmoituksia, kysymyksiä ja vastauksia. Hänelle tehdään kysymyksiä hiljaa kuiskaamalla ja hänen vastauksensa tiedoitetaan kovaäänisesti oven takana edelleen julistettavaksi. Äkkiä kuuluu kolme kovaa vasaran iskua ja juhlallisella äänellä kuuluu käsky »sisään». Temppelin kaksoisovet paiskataan auki kovasti remuten ja kolisten ja etsivä (tulokas) talutetaan silmät yhä peitettyinä temppeliin. (Tämä on lainattu entisen vapaamuurarin teoksesta Vapaamuurarien kaksoiskasvot. Kirj. Paul Timm.)

Kaaviokuva Työrintamasta.

Ylläoleva kuva kuuluu viime numeromme pääkirjoitukseen.

SKJ:n OHJELMALLISIA SUUNTAVIIVOJA

Perusajatus 11.

VALTIOAATEKÄSITE.

Valtioaate-käsite on saatettava kansalaisiamme velvoittavaksi voimaksi:

a. Kulttuurimme on rakennettava kansalliselle pohjalle.
b. Koulut on tehtävä käytännölliseen elämään valmistaviksi.
c. Julkinen sana on pakoitettava ehdottomasti pysymään totuudessa ja jättämään vastustajan perätön panettelu ja herjaaminen.

Valtioaatekäsite täytyy tehdä velvoittavaksi voimaksi, josta jokainen kansalainen on vastuussa.

Tässä perus-ajatuksessa kuvastui jälleen perinpohjaisesti kansallissosialismia vastaan heitetyn syytöksen perusteettomuus, että se muka pyrkisi jonkunlaiseen diktatuuriin.

Kansallissosialismi sisäitää sen, että kansalla ei ainoastaan tule olla oikeus, vaan vieläpä — ja ennen kaikkea velvollisuus ottaa osaa maamme kohtaloiden ohjaamiseen. Tämä sisältää edelleen, ettei tämä osanottaja saa hyväksyä tai hylätä ainoastaan sen, mitä yksi tai toinen poliitikko on ehdottanut, vaan että jokainen omalta osaltaan henkilökohtaisesti työskentelee mukana valtiollisessa elämässä.

Näemme siten, että kansallissosialistinen maailmankatsomus on kaukana siitä, että haluttaisiin »aidata» kansan tahto, vaikuttaa omaan kohtaloonsa. päinvastoin se vaatii enemmän kansalta kuin nykyinen vapaamielisen maailman katsomuksen omaava valtiomuoto.

Että liberaalinen (vapaamielinen) valtiomuoto johtaa nimensä vapaus ajatuksesta, on aivan yksinkertaisesti suurinta humpuukia. Vapaus, jonka otaksutaan varmistuvan vain yleisen äänioikeuden kautta, on vailla käytännöllistä merkitystä. Niin pian kun kysymys on ammatillista laatua, ei kaikilla kansalaisilla ole minkäänlaista mahdollisuutta äänestää oman vakaumuksensa pohjalle, vaan täytyy tyytyä poliittisten sanomalehtien tai puolueagitaattorien johdatukseen. Niillä puolueilla, joilla on varaa uhrata eniten propagandaan, on helpompi saada perille näkökantansa, joka luonnollisesti pohjautuu heidän itsekkäisiin pyyteisiinsä.

Toista on, kun kysymyksessä on suuret kansalliset asiat, jotka koskevat koko valtion ja kansan olemusta. Näissä kysymyksissä ei kansallissosialismi luota puoluepomoihin, vaan asettaa ne suoraan kansalle itselleen. Mitä taas ammatillisiin kysymyksiin tulee, niin katsoo kansallissosialismi löytyvän toisen menetelmän, joka paremmin tuo esille kansan tahdon, kuin äänestystoiminta. Tämä menetelmä on niin kutsuttu

johtajaperiaate.

Niille jotka ovat kasvaneet puoluevallan aikana, synnyttää tämä ilmaisu *»johtajaperiaate»* melkein ainaisen väärän käsityksen.

Tämä vapaamielinen puoluevaltio on selvästi poliisivaltio. Se on tekemisissä kansansa kanssa pää-asiallisesti poliisien välityksellä.

Kansallissosialistinen valtio sitä vastoin on etupäässä kasvattava valtio. Ja se on sitä monenkertaisessa merkityksessä. Kansan tehtävä on kasvattaa itselleen sellainen johtaja, jonka se haluaa. Ja johtajan tehtävä on kasvattaa kansa valtiollisesti yhtenäiseksi ja eteenpäin pyrkiväksi. Johtajien kasvatus t.s heidän valitsemisensa, kouluutuksensa pätevyytensä, luonteen lujuutensa saavat he korporatiivisen järjestelmän kautta.

Kansan kasvatus toteutuu uudessa järjestelmässä erilaisilla kulttuurimuodoilla erikoisesti koulujen ja sanomalehdistön avulla.

Kun nykyisin johtaja pääsee valtaan ainoastaan siten, että hänen ohjelmansa antaa kansalle vissejä toiveita asiainhoidosta, niin hänet valitaan. Sattuu kuitenkin, että hän väärin käyttää valtaansa, kun hän on päässyt hallintoon. Mutta se on luonnollista, että hän vain poliisissa näkee lähimmän valtiovallan edustajan. Erittäinkin on tämä meidän maassamme huomattava kysymys, meidän maamme kun on ollut tarpeeksi kauan venäläisen poliisivallan alaisena. Mutta myöskin kun poliisimahti on kokonaan kotimaisten puoluejohtajien vaikutuksen alainen, on tulos, aivan muuta kuin siedettävä.

Kun nyt puhutaan valtiovallan parantamisesta nykyisen eduskunnan kautta, niin tulemme heti lähemmin ajattelemaan vahvistettua poliisivaltaa. Käsittää parhaiten johtajaperiaatteen kansallissosialistisessa hengessä, kun ajattelee, että johtaja on kansan ja valtion välillä. Kumpikin perusteellisesti kasvattaa toinen toistaan. Silloin näkee asian aivan toisessa valossa.

Kukaan ei voi tulla johtajaksi, ellei hän täytä sitä luottamusta, minkä kansa asettaa hänen hartioilleen. Kukaan ei voi tulla johtajaksi edustamalla ainoastaan oman ryhmänsä itsekkäitä pyyteitä ja sitä kautta haalia ääniä itselleen.

Tie johtaja-asemaan, alempaan tai korkeampaan asteeseen, on avoinna niin yhdelle kuin toisellekin, riippuen hänen henkilöllisestä oikeuden tunnostaan, miehekkyydestään ja pätevyydestään. Mutta kukaan ei saavuta johtaja-asemaa muuta kuin askel askeleelta, tarkan silmälläpidon ja kokeilun alaisena. (Niinkuin hän vastaisi kaikesta). Kukaan ei saavuta johtaja-asemaa »vaalipuheitten kautta, vaan ainoastaan työn kautta ja ankaran valvonnan alla hänen työtovereittensa taholta. Sen yhteistyön kautta muodostuu kaikille kansalaisille yksi valtiorakennelma, joka varmasti on parhain muoto kansan itsehallinnosta. Kansalaisilla on oikeus ottaa osaa johtajaperiaatteen toteuttamiseen ja sen hyväksi käyttämiseen ja johtajan velvollisuus on, että hän on teoistaan alati kansalle vastuussa, joten hän ei voi käyttää valtaansa väärin.

Yksinäisellä kansalaisella on tuskin mahdollisuuksia vaikuttaa sellaisia vastassaolevia tekiöitä vastaan, kuin koulut, kirjallisuus, ja taide. Eri ryhmillä ja puolueilla on sitävastoin hyvät mahdollisuudet vaikkapa vaan rahan voimallakin viedä asiaansa eteenpäin. Mutta se ei ole heidän puoleltaan koko kansan parasta tarkoittava, vaan heillä on päämääränä oman ryhmänsä itsekkäät pyyteet. Mutta jos kansa itse kasvattaa itselleen johtajan, niin hänellä on myöskin mahdollisuudet ja *velvollisuus* tehdä voitavansa kansan parhaaksi. Tulevaisuudessa, kun tämä valtiomuoto tulee käytäntöön ja kantaa hedelmän, kansa kokonaisena toimii itse tietoisesti yhteistahdossa ja yhteishengessä. Nykyinen »vapaamielinen» hallitusmuoto päinvastoin kasvattaa kansaa *yhteishenkeen vain oman ryhmänsä kanssa ja kylvää vihaa muita kansankerroksia kohtaan.* Siis tämä on enemmän repivää kuin yhteen kasvattavaa. Se on aiheuttanut kansamme nykyisen hajaannustilan. Erinäisten kansalaisten ja ryhmien valtakamppailu on saanut vaan eri muotoja yhä saman päämäärän saavuttamiseen. Tämä paremminkin on jonkunlaista diktatuuria kuin meidän edustamamme valtiomuoto, joka on ehdottomasti riippuvainen kansantahdosta.

Toveri Tanner voi hyvin kysyä ystävältään »Työmies» Herriot'ilta, monenko numeron tohveli hänellä on ollut jalassaan. Mekin olemme uteliaita? Taitaa tienata hyvin siellä.

卐卐卐卐卐

Tilanne paranee »koska» tuonti yhä vähenee. — Milloinkahan päästään sellaiseen ihannetilanteeseen, ettei ole laisinkaan mitään tuontia?

Meidän järjestössämme johtaja, vartijat ja työläiset kantavat aivan samanlaisia puseroita. Onkohan jokaisella työmiehellä yhtä hieno sylinterihattu kuin Tannerilla?

Puhutaan „ulkomaiden apinoimisesta“. - Onkohan sitten todellakin marxilaisuus Suomessa keksitty?

„Kohti parempaa aikaa."

Tämä otsikko on lainattu Ilta-Sanomain pääkirjoituksesta 22. 11.

Tässä kirjoituksessa väitetään, että nyt olemme vihdoinkin kulkemassa kohti parempaa aikaa. Eikä ainoastaan väitetä, vaan myöskin »todistetaan».

»Todistuksena» on se tosiasia, että tri Henrik Ramsay, valtioneuvos Paasikivi ja tri Järnström ovat *sanoneet*, että nyt ajat paranevat.

Muistaaksemme olemme nyt 738:nnen kerran »käännekohdassa».

卐卐卐卐卐

Mooses Silbersteinin neuvo yliopistokysymyksessä: »otettava 12 % ulkomaalainen laina, millä palkataan tulkkeja kaikkien luennoiden kääntämistä varten».

Tilanne paranee, »koska» vekseliprotestit ovat vähentyneet. — Olemme saaneet panttilainakonttorista kuulla, että sen liikevaihto on niinikään vähentynyt, koska köyhillä ei juuri ole enään jälellä mitään pantattavaa.

Jos haluat ostaa talon, tilan, myllyn, leipuriliikkeen, kravattitehtaan tai elokuvateatterin, niin saat sen todennäköisesti halvalla esimerkiksi Kansallispankista.

Ulkomaiden politiikka.

RANSKASSA HALLITUSPULA.

Ranskassa on taas hallituspula. Niitä on siellä viime aikoina ollut vielä tavallistakin runsaammin, niinkin runsaasti, että sikäläiset nykyisen järjestelmän pääpomot itse ovat alkaneet oivaltaa, että "jotakin on tehtävä, jos mieli säilyttää koko järjestelmä". Siihen suuntaan on mm. julkisesti puhunut sellainenkin mies kuin Tardieu.

Noissa puheissa on erittäin kuvaavaa se, että *ensiksi* puhutaan "kansanvallan" pelastamisesta (s.t.s. *nykyisessä* muodossaan) ja vasta *sitten* maan — siis Ranskan — pelastamisesta perikadosta; aivan niinkuin tuo nykyinen järjestelmä olisi kansanvallan ainoa mahdollinen muoto. Ei uskalleta eikä tahdota puuttua *tilanteen korjaamiseen,* vain puhutaan ainoastaan mädän järjestelmän parsimisesta. Se on samaa kuin Itävallassakin, ja monessa muussa maassa: kun nykyiset pomot näkevät, etteivät enää tule toimeen vanhaan tapaan, niin he yrittävät *matkia* vastustajaansa ja varastaa uuden suunnan edustajien näkemyksiä; heille siis ei uskollisuus omille ihanteilleen merkitse mitään, vain ohjelmia muutetaan, niinkuin muutetaan paitoja. Mutta he unohtavat, etteivät kansat voi uskoa matkittuihin otteisiin, vaan ainoastaan aitoihin pyrkimyksiin.

Uusi hallitus on jo muodostettu: siihen kuuluvat muun muassa: Chautemps, Paul-Boncour, Bonnet, Daladier ja Sarraut. Näistä ovat 2 juutalaista, ja kaikki 5 ovat korkeita vapaamuurareita.

MAAILMANPOLITIIKAN PAINOPISTE

on vähitellen, melkein meidän kaikkien huomaamatta, siirtynyt kaukaiseen itään, Tyynen meren rannikoille. Maailmalle, jossa vallitsee yleinen menekkipula, ei tietenkään Kiinan 400 miljoonaa asukasta voi merkitä mitään sivuseikkaa.

Kiinan naapurivalta, Japani, on saarivaltio, joiden asukkaille nuo saaret ovat käyneet ahtaiksi. Japanille on aivan välttämätöntä löytää Aasian mantereilla tilaa liikaväestölleen ja menekkiä tavaroilleen. Sen ponnistukset tähän suuntaan ovat lähinnä kohdistuneet uuteen Mandshukuon valtioon. Tässä Japani on joutunut ristiriitoihin Neuvosto-Venäjän kanssa. Toinen Japanin ankara kilpailija kaukaisessa idässä on U. S. A. Neuvostovalta ja Yhdysvallat ovat nyt vihdoin "löytäneet toisensa". Tämä väitetään Litvinovin "diplomaattisen taitavuuden" ansioksi, jota "Hufvudstadsbladet" 25. 11. ylistävillä sanoilla ylistää, joskin tuo toisiensa löytämisen todellinen syy lienee edelläsanotun perustalla kaikille päivänselvä.

Tämän yhteydessä kannattaa kiinnittää huomiota myöskin Ranskan ja Venäjän "uudesta ystävyydestä", josta taas "Helsingin Sanomat" ovat varsin hyvillään.

Ja kun vielä muistetaan, että viime syksynä tapasivat "kylpymatkalla" Royat'in kylpylässä herrat *Barudi* (Amerikan juutalainen), Trotski, Litvinov ja Surig (Neuvosto-Venäjän juutalaisia) ja Tardieu (korkean asteen Ranskan vapaamuurari), niin kai noiden "ystävyyksien" alkulähde käy vielä selvemmäksi.

On olemassa vielä eräs taloudellinen seikka, joka tekee kaukaisen idän kysymykset erittäin polttaviksi, nimittäin Japanin hiljattain ilmestynyt aivan ylivoimainen kilpailukyky miltei kaikilla maailman markkinoilla, jota ei näy pystyvän pysähdyttämään edes korkeimmatkaan tullimuurit. Syynä tuohon kilpailukykyyn on ennenkaikkea Japanin kansan kansalliset ominaisuudet, sen eheys, tarmo ja kuri — siis juuri ne ominaisuudet, joita kansallissosialismi pyrkii kehittämään.

KANSAINLIITON VARARIKKO,

joskaan ei vararikkoanomus ole vielä "virallisesti sisäänjätetty", voidaan jo pitää käytännöllisenä tosiseikkana, varsinkin sen jälkeen, kun Italiankin ero siitä on lähitulevaisuudessa odotettavissa.

Joskaan ei yleensä pidetä kauniina tapana ilveillä sortuneita, tuskin voidaan hymyilemättä sivuuttaa Japanin ilmoitusta, että se on valmis palaamaan kansainliittoon "kunhan sen toiminta supistetaan *vain kulttuurikysymyksien käsittelyyn*".

Yhä yleisemmin myönnetään jo, ettei kansainliittoa ole todellisuudessa aiottukaan sellaiseksi "rauhan ja yhteisymmärryksen säilyttämistekijäksi", kuin miksi sitä on julkisesti väitetty, vaan että se itse asiassa oli vain Ranskan hallitsema, Versaillesin pakkorauhan toimeenpaneva elin. Kun Hitler ei suostunut osallistumaan tähän narripeliin ja sai koko Saksan kansan taakseen, niin tuo niin kauan ylistetty saippuakupla hajosi. Muodon vuoksi yritettiin vielä maailman sanomalehdistössä huutaa, että vaara muka uhkasi Euroopan rauhaa tämän Saksan rohkean askeleen johdosta. Mutta kun selveni, että Mussolini seisoi paljon lujemmin Hitlerin puolella, kuin mitä oli uskottukaan, niin Englannin ulkoministeri Simonkin katsoi olevan syytä korostaa, ettei voida enää kieltää Saksalta tasa-arvoisuutta.

Tämän *voittonsa* jälkeen on nyt Hitler taas ilmoittanut, että hän on valmis neuvottelemaan Ranskan kanssa takeista rauhan säilyttämiseksi, ja ettei hänellä ole mitään muistuttamista Ranskan ja Englannin välistä puolustusliittoa vastaan.

Tarvitseeko "Intelligenssimme" neekerisäärien sätkytystä.

Päivälehdissämme on tehty suurta reklaamia erään neekerinaikkosen tänne tulosta, ilostuttamaan meidän vielä rahoissa olevaa yleisöämme, sillä köyhää kansaa varten eivät nämä esitykset ole tarkoitetut, koska lippujen hinnat on asetettu *40—100 mk.* Nykyään vaikeuksien kanssa kamppailevaa kansaamme ajatellen tulee kysyneeksi, tätäkö me tarvitsemme ja tämänlaatuisiinko huvituksiin pitää ne, joilla vielä on rahaa, ne käyttää, vai onko meidän varakas luokkamme jo niin turtunutta, että sitä pitää neekerin säärillä kohennella. On mielestämme suorastaan rikos köyhyydessä elävää kansanosaamme kohtaan, että sallitaan *rahanhimoisten toimistojen* raahata tänne vaikka minkänäköistä elävää, kansamme niukkoja varoja nielemään.

JÄRJESTÖN 卐 TYÖMAILTA

SKJ:n suurkokous Heimolassa 27. 11.

Kokouksen avasi Av. *Kari,* joka, lausuttuaan yleisön tervetulleeksi kokoukseen, lyhyessä puheessa kosketteli Suomen valuutan nykyistä asemaa ja suurpankkiemme rahapolitiikkaa.

Musiikki jäi pois — viranomaisten käskystä.

Av. *Kari* tiedoitti sitten yleisölle, että oli ollut sovittu laivaston soittokunnan kanssa, että se tulisi soittamaan kokoukseen. Mutta juuri vähän ennen kokousta saapuikin tieto, etteivät viranomaiset enää myönnä laivaston soittokunnalle lupaa soittaa SKJ:n kokouksissa, joissa se jo useamman kerran on esiintynyt. Meidän täytyi siis todeta, etteivät korkeat viranomaiset katso puolustuslaitokseen kuuluvan soittokunnan esiintymistä sopivaksi sellaisen järjestön kokouksissa, joka pyrkii perusajatuksiensa mukaisesti kansamme eheyttämiseen ja sen puolustustahdon lujittamiseen.

Perustamme oman soittokunnan.

Mainittu seikka on antanut S.K.J:lle sysäyksen oman soittokunnan perustamiseen, jota varten on jo ryhdytty toimenpiteisiin, ilmoitti Av. *Kari* edelleen, lisäten, että soittokunnan jäseniksi pyrkivien tulisi ilmoittautua Järjestön toimistoon. Eräs alokas saapuikin jo heti seuraavana päivänä, niiden lisäksi, jotka olivat jo ennen kokousta ilmoittautuneet. Musiikin asemesta lauloi tilapäisesti kokoonpantu puseromiesten kuoro suomeksi käännetyn »Horst Wessel»-laulun sekä »Jos sydän sulla puhdas on».

Tämän jälkeen nousi puhujalavalle

Av. Säde,

joka kiintoisassa puheessaan kansantajuesessa muodossa kuvasi mm. vapaamuurarien salajärjestön vaikutusvaltaa sanomalehdistöömme ja yhteiskunnan eri aloilla, kosketellen mm. Rotschildin Lapin matkaa viime syksynä, valtiovelkamme kasvua 9,000 milj. saakka, j.n.e.

Illan pääpuheen piti sitten

Järjestömme johtaja Kalsta,

aiheenaan *»Vaalitavan parsiminen».* Verraten toisiinsa mm. kansanedustaja Hannulan, tri Virkkusen ja tri Kivimäen puheita, näytti hän toteen, ettei mikään nykyisen vaalitavan parsiminen voi johtaa valtiollista elämäämme siitä umpikujasta, jossa se nyt on. — Johtajamme kosketteli sitten hra Kivimäen optimismia meidän nykyisiin oloihimme nähden, huomauttaen, että Suomessa on vankiloissa enemmän vankeja kuin Ruotsissa, Norjassa ja Tanskassa yhteensä, mikä seikka ei juuri viittaa hyviin oloihin. — Kun on kysymys vaalitapamme parsimisesta, niin viitataan mm. Ranskan ja Englannin esimerkkeihin; mutta kun meidän järjestömme viittaa Saksan esimerkkiin ja siinä saavutettuihin tuloksiin, niin meitä syytetään »ulkomaiden apinoimisesta».

Johtajamme korosti, ettei pidä etsiä nykyisen pulan perussyitä ulkonaisista tekijöistä vaan itse *ihmisestä.* Meidän tulee käyttää hyväksemme kaikki ne hyvät ja eteenpäin pyrkivät voimat, jotka ovat ihmisille ominaisia ja järjestää ihmiset luonnollisiin ryhmiin, joiden toiminnan kautta nämät hyvät voimat pääsevät vapaasti ja järjestelmällisesti vaikuttamaan ja ohjaamaan valtiollista elämää. S.K.J. ei usko, että mitään voidaan saada ilmaiseksi, eikä voida *uusia* valtiollista elämäämme vain parsimalla vaalitapaa. Vain työn kautta, johon kansa itse ottaa osaa, voidaan viedä maamme parempaan tulevaisuuteen.

HERÄÄ KESKI-SUOMI!

Suomen Kansan Järjestön työ Keski-Suomessakin on jo alkanut. Ja hyvällä menestyksellä. Päivä päivältä lisääntyy jäsenmäärä ja kannattajajoukko maakunnassamme. Yhä useammat ja useammat alkavat huomata, mihin kansamme on joutumassa. Yhä useammat ja useammat kokoontuvat Suomen Kansan Järjestön nimen ja sen suurten mullistavien aatteiden ympärille etsiäkseen niiden parista kansakunnallemme pelastusta sitä uhkaavasta perikadosta. Suomen Kansan Järjestö ei ole astunut esiin ainakaan liian aikaisin. Useat niistä, jotka Keski-Suomessa ovat riveihimme liittyneet ovat vakuuttaneet, että he ovat olleet »kalstalaisia» jo aikaisemmin, kuin Suomen Kansan Järjestö oli perustettukaan.

Monet kansalaisistamme ovat jo kyllästyneet siihen, missä nyt olemme; siihen, missä olemme olleet jo yli viidentoista vuoden ajan: puoluejuonitteluun, puoluediktatuurin valtakauteen. Siitä tahtovat useimmat päästä pois. Mutta kaikki eivät vielä tiedä, millä tavalla. Kaikki eivät käsitä, mistä puoluediktatuuri johtuu. Kaikki eivät vielä käsitä sitä, että vika ei ole yksinomaan puoluejohtajissa ja -ryhmissä, vaan tässä kirotussa järjestelmässä. Monet ihannoivat edelleen nykyistä parlamenttaaris-kapitalistis-liberalistista yhteiskuntajärjestystä, vaikka he itsekin tietävät, ettei se tule kestämään, ei edes paikkailemisella saada siitä enää käyttökuntoista. Ne taas, jotka ovat jo ehtineet nykyiseen sekasortoon, talouspulaan ja hätään sekä sen aiheuttajaan, nykyiseen järjestelmään kyllästyä, eivät tiedä, mihin pitäisi turvautua. He pyrkivät hajoittamaan vanhan, vaikkei heillä ole mitään sen tilalle asettaa. He eivät tiedä vielä sitä, että vain niiden perusajatusten pohjalla, miltä Suomen Kansan Järjestö alkaa työskentelynsä, voidaan pelastus saavuttaa. Ja vain niillä. Suomen Kansan Järjestöhän ei lähde toimimaan paljain fraasein ja lupauksin, kuten puolueet tekevät, taikka paljain »hurraa-isänmaa»-huudoin, kuten Isänmaallinen Kansan Liike. Sen takana on elävä elämä ja luova työ. Ja vasta silloin, kun jokin järjestö lähtee todellisuuspohjalta, vasta silloin sillä on elämisen mahdollisuudet ja oikeudet. Sillä onhan tosiasia se, että vain realiteetit merkitsevät jotakin.

Meidän jäsenmäärämme Keski-Suomessa on vielä vähäinen. Emme voi ruveta kilpailemaan kannattajaimme lukumäärästä sosialidemokraattien, maalaisliiton, edistyksen, emmekä edes I.K.L:nkään kanssa. Mutta meidän jäsenmäärämme on kerrassaan ilahduttavan runsas, kun ottaa huomioon ne vaikeudet, joiden keskellä taistelemme: ilman propagandavälineitä, ilman rahapääoman tukea, kaikkien puolueiden ja sangen monien yksilöiden painostamina.

Mutta me tiedämme, että ne, jotka ovat riveihimme liittyneet ovat sitä vakaumuksellisempaa, sitä pelottomampaa joukkoa, jotka vievät aatteemme vaikka läpi harmaan kiven. Kaikki puolueethan lupaavat kannattajilleen yhdeksän hyvää ja kahdeksan kaunista, mutta me lupaamme jäsenillemme vain sitkeyttä ja tarmoa kysyvää työtä sekä ankaraa taistelua aatteittemme puolesta. Ja kun näin teemme, on voitto oleva meidän. Siitä ei voi meitä estää kukaan.

Keskisuomalainen! Olepa sitten talonpoika, työmies, virkamies tai mikä tahansa. Eikö meidänkin maakunnassamme ole jo kyllin moni talonpoika saanut lähteä taloltaan, työmies mökiltään, virkamies ja kauppias toimipaikaltaan? Eivätkö korko- ja verorasituksesi vieläkään ole kyllin suuret? Etkö vieläkään ole saanut tarpeeksesi nykyisestä yhteiskuntajärjestyksestä, joka on kaikkeen tähän syypää? Eikö mielestäsi sinua olla vielä tarpeeksi vedetty nenästä? Eikö nyt jo ole aika herätä? Eikö nyt jo ole mielestäsi yhdestoista hetki ryhtyä pyrkimään pois nykyisestä ahdinkotilasta? Eikö sekasorto mielestäsi nyt jo saa riittää?

Tällaisia murhaavia kysymyksiä voisi esittää miten paljon tahansa, mutta siihen ei ole syytä. On syytä vain saada kansa ajattelemaan sitä, missä nyt olemme ja mihin olemme nykyisin yhteiskuntajärjestyksen puitteissa menemässä sekä ennenkaikkea, mihin Suomen Kansan Järjestö pyrkii.

Keskisuomalainen!

Ota siis selvää, missä nyt olemme ja mihin Suomen Kansan Järjestö pyrkii. Pyrkimyksistämme ja päämääristämme sekä ohjelmastamme saat parhaat tiedot, hankkimalla itsellesi kirjasen »S. K. J. — Pyrkimykset — Päämäärä» ja pääänenkannattajastamme »Herää Suomesta», missä joka ainoassa numerossa on selventävää ja ajankohtaista luettavaa. Kun tämän olet tehnyt ajattele asiaa: kannattaako liittyä Suomen Kansan Järjestöön, vaiko ei. Ja kun päätöksesi olet tehnyt — ja sehän ei voi olla muu kuin myönteinen, jos tosiaankin ajattelet omilla aivoillasi — niin täytä Suomen Kansan Järjestön jäsenyyssitoumus ja liity meidän riveissämme rakentamaan sisäisesti ja ulkonaisesti eheää ja voimakasta Suomea, mitä jo yli viisitoista vuotta kestäneen puoluediktatuurin aikana on koetettu turhaan rakentaa ja joka on johtanut maan siihen, missä nyt olemme.

Siis vielä kerran:

Keskisuomalainen!

Tee tili oman itsesi kanssa siitä, kumpi mahtaa johtaa pelastukseen, nykyinen puoluekomento, vaiko yhtenäinen Suomen kansa! Jos luulet jälkimmäisen vievän pelastukseen, liity meihin.

Herää Keski-Suomi! Herää Suomi!

Veikko E. Rutanen.

Tilauskilpailu.

Alueitten välinen tilaushankintakilpailu osottaa että:

(1) 1 tila on Hels. piir. 4 alue
(2) 2 „ „ „ „ 7 „
(3) 3 „ „ „ „ 19 „
(4) 4 „ „ „ „ 1 „
(6) 5 „ „ „ „ 12 „
(5) 6 „ Jyväskylän alue.
(5) 7 „ Vaasan I alue.
(—) 8 „ Hels. piir. 14 alue.
(7) 9 „ Kuopion alue.
(—) 9 „ Salmin alue.
(7) 9 „ Mäntsälän alue.
(—) 10 „ Hels. piir. 20 alue.

Sulkumerkkien sisällä olevat numerot osottavat edellisen viikon numeroita. 3 ensimmäistä tilaa näyttää pysyneen ennallaan. Helsinki 12 on parantunut, samoin Helsinki 20 on myös astunut niinkuin sanotaan näkyville.

»Yksityisyritteliäisyydessä» on numerot 10 parhaan joukossa seuraavat:

1 tila (—) Hermann, Helsinki.
2 „ (5) Johansson, „
3 „ (2) Lindqvist, „
3 „ (3) Uusitalo, „
4 „ (1) Koistinen „
5 „ (4) Oksanen „
6 „ (—) Viitanen „
7 „ (9) Kull, Vaasa.
7 „ (8) Hirvonen, Helsinki.
7 „ (7) Mörsky, „

Tarkkailu jatkuu viikon päästä.

SKJ:n illanviettoja.

SKJ:n lehtijaostolla oli ensimmäinen illanvietto tk. 15 pnä. Illanvietto oli tavallista erikoisempi. Sitä varten oli piirihuoneuston sali tavallista hauskemmaksi koristettu, pöydät valkoisin liinoin ja hauskassa järjestyksessä tekivät todella miellyttävän vaikutuksen. Ohjelmaa oli varattu myöskin runsaasti. Illan vakavan ohjelman ohella oli pikkuarpajaiset, ameriikkalaismalliset huutokaupat y.m., jotka huvittivat yleisöä.

Ilta antoi kaiken muun lisäksi hyvän taloudellisen tuloksen.

*

Samanlainen illanvietto oli SKJ:n naisten toimesta tk. 22 pnä samassa paikassa, jossa ohjelma ja osanotto muodostui vieläkin suuremmaksi, sillä edeilisen illan kannustamana oli kutsuvieraiden lukumäärä toista sataa. Ohjelmakin oli huolitellumpaa ja monipuolisempaa. Oli paitsi puheita ja musiikkia, pieni kuvaelma, kuultiin ensi kerran »Horst Wessel» laulu suomenkielellä, jonka »SKJ:n laulapojat» esittivät. Oli makkaranmyyntiä, arpajaisia, huutokauppoja. »Aga»-niminen ennustaja selosti kopissaan pienestä rahasta tulevia asioita jokaiselle uteliaalle. Ilta oli mitä rattoisin, osanottajain joukossa suurin osa ensikertalaisia ja kertoivat kaikki iltaa hauskaksi. Taloudellinenkin tulos lienee ollut tyydyttävä.

*

Kolmas tällainen erikoisempi illanvietto oli Helsingin piirin 7. alueen järjestämänä tk. 23 pnä Kultaseppien talossa Kansakoulukatu 10, jossa ohjelma oli aivan suuremmoisen hyvä, m.m. »Kilven kuoron» lauluesityksiä y.m. Tosin osanotto tähän iltaan olisi saanut olla suurempi, sillä järjestäjät eivät tainneet saada kunnolleen menojaan peittoon. Yleensä tämäntapaiset illanvietot ovat kasvattavia ja samalla tilaisuuksia, joissa tutustumisen kautta lähennytään ja syvennytään toisiinsa.

Iltaman

järjesti S.K.J:n 7:s alue torstaina 23/11—33 Suomen käsityö- ja tehdasyhdistyksen huoneustossa Kansakoulukatu 10. Ohjelma oli arvokas. Mm. johtajamme A. Kalsta puhui vertauskuvallisesti kuvaten ihmiskunnan elämää. Valistusvartija Y. Raikas selosti nykyajan valheellisista ja mitättömistä uutisista, ottaen aiheet maamme suurimmista lehdistä. Lisäksi esitettiin runoja sekä kuorolaulua. Ilta kului rattoisasti aatteen merkeissä. Toivomme että yleisö saapuisi sankoin joukoin vastakin järjestettäviin juhliin.

S.K.J:n 7:s alue.

MAAKUNTAJUHLA Jyväskylässä 10. 12. -33.

Arvokasohjelmaisessa juhlassa esiintyvät puhujina järjestön johtaja, kapteeni Kalsta, tukivartija Streng ja aluemainostaja Rutanen.

Suomen Kansan Järjestön Jyväskylän alue järjestää ensimmäisen maakuntajuhlansa joulukuun 10 pnä Jyväskylässä, Keski-Suomen Suojan juhlasalissa kello 19. Tilaisuuteen on onnistuttu saamaan juhlapuhujaksi järjestön johtaja, kapteeni Kalsta, joka jo Jyväskylän viimeisestä suurkokouksesta on maakunnan yleisön muistossa ja suuressa suosiossa. Juhlan toisina puhujina esiintyvät tukivartija R. Strang ja aluemainostaja V. Rutanen. Musiikkiesityksistä huolehtii Jyväskylän Kaupungin Hotellin suosittu kvartetti ja Wilh. Schaumanin Faneeritehtaan torvisoittokunta. Tilaisuuden loppuun on varattu tunnin aika yleistä tanssia varten, minkä erikoisesti maakunnan nuorempi väki pitänee muistissaan. (Huom.! Jupiter-Orkesteri.)

Keskisuomalaiset! S.K.J:n maakuntajuhlasta Teille muodostuu kaikesta päättäen niin antava tilaisuus, että vain harvoin voitte olla sellaisessa mukana. Pitäkää kunnia-asiananne: Suojan juhlasali täyteen 10 pnä joulukuuta!

Pääsylippuja tähän tilaisuuteen myyvät järjestön jäsenet ja aluekanslia Jyväskylässä, Matkustajakoti Emauksessa. Myynti ovella alkaa kello 18.

Jotta mahdollisimman monet saisivat nauttia juhlan täysipainoisista esityksistä, järjestetään Suojan ulkopuolelle kovaäänislaitteet, joiden avulla niitä voi seurata.

Jäsenemme ja kannattajamme Keski-Suomessa! Sinä tiedät, mikä on Sinun velvollisuutesi! Täytä se myös! Pidä huoli siitä, mikä Sinulle kuuluu! Maakovaäänislaitteet.

Suuri yleisö Keski-Suomessa! Teille ovat vielä suurimmalle osalle hämäriä ja epäselviä S.K.J:n perusajatukset ja periaatteet, joiden pohjalta järjestö ryhtyy siihen jättiläistyöhön, minkä se on päämääräkseen asettanut: Eheä Suomi, yhtenäinen ja voimakas Suomi, kaikkien suomalaisten isänmaa. Saapukaa joukolla kuulemaan, mitä kapteeni Kalsta, konttoristi Strang ja toimittaja Rutanen tilaisuuden aikana Suomen Kansan Järjestöstä, sen perusajatuksista, pyrkimyksistä ja päämääristä sanovat.

On nimittäin aikomus saada Keski-Suomessakin kaikki yhteiskuntakerrokset hereille, huomaamaan se orjuus, missä ylivaltiollinen rahavalta ja puoluediktatuuri Suomen kansaa pitää.

Herää Suomi!

Nousua Wehmaalla.

Marrask. 19 p:nä tekivät jv:t Viitala ja Sinervo matkan Vehmaan pitäjään, joka on tunnettu vanhana Varsinais-Suomen viljelys- ja kulttuuriseutuna ja nykyään tullut kuuluisaksi kiviteollisuudestaan. Vehmaan graniittihan on laajalti tunnettua ja viedään sitä runsaasti ulkomaille, aina Australiaan saakka.

Kokous oli maanvilj. Arvo Hannulan vieraanvaraisessa kodissa Pyölin kylässä. Mv. Hannula on tehnyt voimaperäistä valmistavaa työtä paikkakunnallaan ja tulokset ovat näkyvissä, sillä kuulijoita oli tuvan täydeltä. Jv. Viitala selosti ohjelmaamme yksityiskohdittain ja jv. Sinervo puhui korko-orjuudesta ja korporatiivisesta valtiomuodosta. Selostuksia kuunneltiin mielenkiinnolla ja niitä seuranneeseen keskusteluun otettiin vilkkaasti osaa. Isäntäväki oli myöskin järjestänyt kahvitarjoilun kokouksen osanottajille, josta heille täten parhaimmat kiitokset.

Kokonaisvaikutus matkasta oli kaikin puolin ilahduttava ja lausuivat vehmaalaiset toivomuksen, että lähimmässä tulevaisuudessa järjestettäisiin suurempi kokous Vehmaalle, sillä aatteemme kannattajia löytyy siellä runsaasti. Kokous tullaankin järjestämään ehkä joulun jälkeen. Herää Vehmaa!

»Jv»

HORST WESSELIN perintöä SKJ:llekin.

Ne, jotka ovat lukeneet Saksan kansallissosialismin historian erikoisesti siitä taistelusta, jota 14 vuoden ajan Hitlerin nuorisojoukot saivat taistella aatteensa puolesta, tietää silloin erään uhrautuvan ylioppilasnuorukaisen, jonka nimi oli Horst Wessel, joka uhrasi koko elämänsä ja lopulta itsensäkin uuden Saksan hyväksi. Erikoisesti tämä tulisielu nuorukainen ollessaan erään iskujoukon johtajana koetti kaikin keinoin innostaa joukkoansa, mm. hän oli erinomainen laulujen sepittäjä ja säveltäjä. Omilla sepittämillään marssilauluilla hän keräsi joukkonsa yhä suuremmaksi ja suuremmaksi. Laulujensa rohkaisevalla voimalla hän valtasi korttelin toisensa jälkeen punaisen Berlinin pimeissä sopukoissa. Eräs vaikuttavin hänen marssilauluistaan oli »Taisto-Laulu» joka vielä hänen kuolemansa jälkeenkin kajahti rohkaisevana voimana Hitlerin iskujoukkojen suusta ja josta sittemmin, kuten sen tekijästäkin, tuli Saksan kansallissankari — kansallislaulu. Tämän laulun on nyttemmin SKJ:lle suomentanut ja sovittanut taiteilija R. R. Ryynänen. Laulun sanat kuuluvat suomennettuina seuraavasti:

**Nyt rintamaan ja lippu korkealle.
Niin vakainen on isku askelten.
Ja henget taattojen, mi vaipui
nurmen alle
käy riveihimme, meitä seuraten.**

**Tie auetkoon, kun joukko aamuruskon
käy ryntäämään päin uutta huomenta.
Tuo hakaristi miljoonille uuden uskon,
on vapaus ja leipä kaikilla.**

**Jo viimeinkin on merkki soinut meille.
Nyt valmihit kaikk' oomme taistohon.
Ja hakaristi nousee kaduille ja teille
yö orjuuden jo kohta mennyt on.**

**Nyt rintamaan ja lippu korkealle.
Niin vakainen on isku askelten.
Ja henget taattojen, mi vaipui
nurmen alle
käy riveihimme, meitä seuraten.**

Ylläolevaan on sävellys saatavana rouva Kalstalta, osoite: Helsinki, SKJ:n arpajaistoimisto, Laivurinrinne 2, puh. 33 156.

»Taisto laulu» esitettiin ensikerran suomeksi SKJ:n naisten illanvietossa Helsingissä tk. 22. pnä joukkoesityksenä; tehden kuulijoihin syvällisen ja suuren vaikutuksen. Toivottavasti järjestömme eri osastot maaseudullakin ryhtyvät illanvietoissaan laulua esittämään joukkoesityksenä.

Pääjohtaja Rydin . . .

(Jatk. siv. 1)

ole tapahtunut, vaikka korkoa on koetettu »säästäjien hyväksi» kiskoa oikein hartiavoimalla. Herra Ryti kumminkin lisää, että olemme maksaneet ulkomaisia velkojamme ja se on pääomanmuodostumista. Hän kumminkin unohtaa, että me olemme maksaneet myös korvaa koja ulkomaille ja tämäkin on »pääomanmuodostumista», mutta *ei meille vaan — kansainvälisille juutalaisille ja vapaamuurareille, rahaeläjille.* Valitettavaa on, että meidän johtajamme (ei kansa) ovat lainamme ottaneet ja kansalla, kansakunnan työllä, »kansainvälisille» maksattaneet. Ei siis tämä rahan otto ja maksu korkoineen lisää meidän pääomiamme, joten siinä, että olemme velan ottaneet ja maksaneet pitempää ajanjaksoa ajatellen ei ole meille pääomaa muodostunut. Mutta mikä olisi ollut pääomanmuodostu todella silloin, jos johtajamme olisivat eläneet ilman kansainvälisen juutalaisen apua ja verotusta, ehken sen paraiten osaa arvostella Herra Ryti itse, me vaan sanomme, että meille olisi silloin varmasti *uutta »pääomaa»* muodostunut. Kuvauksen oman maamme talouselämästä lopettaa pääjohtaja, että se on

»nopeasti palaamassa suurin piirtein *normaaliseksi katsottavaan* tilaan, jopa eräillä tuotannon aloilla saavuttamassa normaalia paremmankin asteen.»

Siinä kuulit Suomen kansa, sinä työttömien, nälkää ja kurjuutta näkevä kymmentuhantinen lauma, sinä korko-orjuudessa, 6 ja ½ miljaardin painon alla kituva talonpoikaisjoukko, sinä sivistyneitten työtähakeva laaja lauma, kaikki te, jotka osaatte omilla aivoillanne ajatella, siinä kuulitte, **elämämme on normaali.**

Tässä kaunomaalauksessa on pääjohtaja kuitenkin siksi varovainen, että jättää itselleen takaportin:

»Kaikissa tapauksissa näyttää varmalta, että emme kovin pitkää aikaa voi ylläpitää niin *edullista kauppatasetta kuin meillä viimeisinä vuosina on ollut.*»

Miksi ei voida? Kiristetään vaan luottoa, ihmiset eivät pysty ostamaan, tuonti loppuu tyystin, toiselta puolen annetaan luottolaitosten taholta määräykset puufirmoille, että saa maksaa raaka-aineesta vain puolet siitä, mitä tähän saakka ja käsketään työpalkat alentamaan puoleen tähänastisesta, — meillä on *kauppatase suorastaan »häikäisevän loistava».* Ei ole mitään syytä otaksua, että Englanti voisi tehdä vastaavasti samoin, joten puuvientimme on taattu.

Viikon Uutisia.

(Jatk. siv. 1)

Kenraali Österman palannut matkaltaan. Toteaa Mussolinin hyvin tuntevan maamme olot.

卐

Koululaisilta kielletään osanotto valtiolliseen toimintaan. Puserot kielletään. Huomattava osa rehtoreista ovat nimittäin vasemmistolaisia tai edistysmielisiä, minkä katsotaan olevan aivan paikallaan.

卐

Valtioneuvoston asettama toimikunta on todennut, että monien kuntien huono rahallinen asema johtuu siitä, »että ne ovat velkaantuneet.»

卐

Tykkivene »Väinämöinen» on käynyt vierailulla Tallinnassa ja herättänyt siellä suurta huomiota.

卐

»Hufvudstadsbladetin» ent. päätoimittaja ja suomalaisen sanomalehtitekniikan uranuurtaja A. R. Frenckell on kuollut 24. 11.

卐

Maamme kaukopuhelinverkkoa ryhdytään laajalti automatisoimaan. Tämän avulla maaseudullakin kaukopuheluja on ympäri vuorokauden.

卐

Sisäasiainministeriö ehdottaa rangaistusmääräykset vakoilua vastaan kovennettaviksi.

卐

Unkarin lähettiläs Helsingissä siirtynyt Ankaraan.

卐

Professori G. Komppa keksinyt menetelmän 35 %:sen polttoöljyn valmistamiseen turpeesta.

卐

»Kansalaisvastuu» suunnittelee yhteisrintaman muodostamista salakuljettajia vastaan.

卐

Ulkomaat.

Juutalaisrappari, bolsheviikki Litvinoff, joka palaa Amerikasta ja jatkaa hengähtämättä touhuaan — matkustaa heti paavin puheille, poiketen samalla Wienissä. — Ken elää, se näkee, minkä sopan tämä mestari lopuksi keittää — ei siitä tunnun tulevan ainakaan pacifismilientä.

卐

Espanjan pohjoisosissa ja Andorassa ovat sosialistit ja kommunistit ryhtyneet aseelliseen kapinaan, kun kärsivät vaaleissa. — Siinä on esimerkki, miten pitkälle riittää marxilainen parlamentarismi.

卐

Rooseveltin vastustus Amerikassa kasvaa — samoin juutalaisten.
Kiinassa raivoaa sisällissota. Japanilaisvastaista mielialaa ei enää ole.

卐

Englantilaiset valtiomiehet jo kannattavat Saksan täydellistä tasa-arvoisuutta varustuksissa.

卐

Englannissa vaaditaan lehdistön taholta rauhansopimusten tarkistamista — pakkorauhan korvaamista neuvotteluraulla.

卐

Suomenkieltä ehdotetaan pakolliseksi oppiaineeksi Viron kansakouluihin.

卐

Ukrainan kommunisteja, 500 miestä, on sotaoikeudessa syytteessä »kansallisesta propagandasta».

卐

Ranskassa on uusi hallitus — samaa liberaalis-marxilaista ainesta kuin aikaisempikin. — »Ei muuttunut munasta ruoka». — Tardieu sanoi Ranskan valtiollisen elämän kaipaavan uudistusta. — Edellinen hallitus oli kokoonpantu rappareista ja juutalaisista ja nykyinen juutalaisista ja rappareista.

卐

Moskovan politiikka työskentelee kytkeäkseen naapurimaat sen johtoon.

卐

Englannin ja Ranskan välillä on tulossa tullisota.

卐

Virossa ei Tönisson enää esiinny riigivanem ehdokkaana. — Eräs koe äänestys on antanut ensi sijan rintamamiesten ehdokkaalle kenraali Larkalle.

卐

Nykyinen yleismaailmallinen talouspula ei ole mikään suhdanne-pula, vaan järjestelmä-pula.

Helsingin Sanomat puhuu.

Helsingin Sanomain No:ssa 319. oli hyvin hauskaa. Siinä kerrotaan m.m. että venäläinen maailman rauhan rakentaja on pitänyt hyvin kauniin puheen lähtiessään New Yorkista Roomaan puhumaan »kaunista». Hän puhui, että Venäjän suurimpana toivomuksena on maailman rauhan saavuttaminen ja tätä tulee Neuvostola kannattamaan antaen seuraavan toivomuksen.

(Hels. Sanomain kirjeenvaihtajalta.)

New York. 25. 11. (U) Ennen lähtöään Yhdysvalloista piti Neuvostoliiton ulkoasiainkomissari Litvinov juhlaillallisilla, jotka Neuvosto-Venäjän kauppakamari oli järjestänyt hänen kunniakseen, ainoan puheensa Yhdysvalloissa oloaikanaan.

Tällöin Litvinov mainitsi maailmanrauhan saavuttamisen olevan Neuvostoliiton ja Yhdysvaltojen suurena poliittisena päämääränä nykyisenä ajankohtana.

»Sotavalmistelujen kaikkialla ollessa täydessä käynnissä», lausui Litvinov, »Genèven aseriisuntakonferenssin ollessa täysin voimattoman ja Euroopan sotaisten kansojen hylätessä kaikki käytännöllisen yhteistyön ja varustusten vähentämistä koskevat aloitteet, merkitsee diplomaattisten suhteiden solmiminen ihmiskunnan ja rauhan säilyttämiseen tähtäävän suuren työn voittoa. Genèven aseriisuntakonferenssin epäonnistuminen on lujittanut Neuvostoliiton käsitystä siitä, että ainoa helposti toteutettava aseriisuntamenetelmä on täydellinen varustuksista luopuminen. Tätä käsitystään tulee Neuvostoliitto jokaisessa sopivassa tilaisuudessa alleviivaamaan.» Saksaa mainitsematta suuntasi Neuvostoliiton ulkoasiainkomissari tämän jälkeen voimakkaan hyökkäyksen kansallissosialismia vastaan. Litvinov lausui, että kilpavarustautumistakin pahempi on sotilaallisten mielipiteiden puolesta julkisesti esitetty propaganda ja uuden sukupolven kasvattaminen sodan merkeissä. Tällainen keskiaikainen kasvatus tietää keskiaikaisten salatieteellisten teoriojen toteuttamista, joiden mukaan määrätyn rodun edustajat ovat toisia etevämmät ja tämän nojalla ovat oikeutetut heitä hallitsemaan tai vieläpä heidät hävittämäänkin. Tämän sotilaallisen kasvatuksen välikappaleeksi on otettu musiikkii, laulu, kansanrunous, taide ja tiede.»

Samalla sivulla on sitten toinen tämänlaatuinen juttu joka sopii edelliseen erittäin hyvin jatkoksi:

»Rahasto punaisen armeijan hyväksi Venäjällä.

(Helsingin Sanomat — The Times Copyright)

Riika, Neuvostoviranomaiset ovat perustaneet n.s. »Rautaisen sotilasrahaston» ja nimenneet määrättyjä päiviä, jolloin on maksettava erikoista veroa tähän rahastoon punaisen armeijan hyväksi.

Ensimmäinen veronmaksupäivä oli järjestetty viime »punaiseksi sunnuntaiksi», jolloin, vaikka olikin lepopäivä, kaikki tehtaiden työläiset olivat työssä ja jonka päivän ansion he luovuttivat yllämainittuun rahastoon. Tehtaantyöläisten tehdessä tavallista työtään ylioppilaat, opettajat, vanhemmat koululaiset ja talonpojat suorittivat erikoisia tehtäviä. He lastasivat junia, keräsivät polttopuita ja rakensivat talven varalle suojia eläimille. Erään tiedonannon mukaan yli 80 pros. Moskovan ja muutamien muiden kaupunkien työläisistä oli työssä koko päivän ansaiten useita miljoonia ruplia mainittuun sotilasrahastoon. Muutamissa muissa paikoissa ei tulos ollut yhtä tyydyttävä. Kerrotaan, että toinen tällainen yleinen työpäivä järjestetään tk. 26 pnä.»

»Neuvostola rakastaa rauhaa».

Virkamiesten palkat.

Toisessa käsittelyssä eduskunta alensi virkamiesten palkkoja 4 ja 8 pros.

Tk. 24. pnä käsitteli eduskunta virkamiesten palkkoja toisessa käsittelyssä ja päätti alentaa niitä vuodelta 1934. Hallitus oli esittänyt, ettei perheellisten palkkoja alennettaisi, vaan ainoastaan perheettömien palkkoja. Valtiovarainvaliokunta oli muuttanut hallituksen esitystä siten, että perheellisten palkkoja vähennettäisiin 4 % ja perheettömien 8 % ja kansakoulunopettajain palkkoja 4 %. Suuri valiokunta oli yhtynyt valtiovarainvaliokunnan ehdotukseen.

Eduskunta ratkaisi asian molempien valiokuntien esitysten mukaisesti.

Meidän paliittisessa elämässämme on aina koetettu saavuttaa tasapaino siten, että on otettu toiselta ja annettu toiselle. Puolueet koettavat luvata kaikkea hyvää omille kannattajilleen ja sen hyvän, minkä he lupaavat tukijoilleen, sen he tahtovat ottaa vastustajilta, joilla sitä heidän mielestään on liian paljon. Näin uskotaan saavutettavan tasapaino. Kerätään ääniä asian puolesta ja mahdollisesti voitetaan ja näin uskotaan, että ollaan taas tehty hyvä työ kansalle.

Aika kuluu, vastustaja on kärmeissään, kokoaa voimiaan, syyttää toisia väärinteoista ja uudessa ratkaisussa ehken onnistuu saamaan takaisin sen, minkä aikaisemmassa ratkaisussa oli hävinnyt.

Näin on yleensä asioitten kulku meidän eduskunnassammekin. Luonnollisesti asioitten käsittelyssä koetetaan etsiä ratkaisulle perusteita, mutta perimmäinen vika asioita pohdittaessa on aina jäänyt koskematta.

Nämä ajatukset tulevat mieleen nytkin, kun ajattelee virkamiesten palkkojen ratkaisua eduskunnassa. Ei kai siinäkään asiallisuus ollut määräävänä. Äänien paljoudella se ratkaistiin. Oliko tulos oikea tai väärä, siitä emme tahdo sanoa mitään, mutta tapa asioitten käsittelyssä yleensä ei johda läheskään aina oikeaan tulokseen. Sitä ei ratkaise asiallisuus, vaan tilapäinen ääntenenemmistö, puolueitten väliset lehmäkaupat.

Tässäkin virkamiesten palkka-asiassa oli hallitus asiata käsitellessään tullut toiseen tulokseen kuin eduskunta tuli. Mahdollistahan on, että hallitus budjettia tasatessaan katsoi mukavasti voitavan virkamiesten palkoista vähentää sen, minkä otti, ettei siinä sen suurempia perusteluja ollut ja eduskunnassa taas puolueet äänestivät antamiensa lupausten ja puoluehengen mukaisesti sekä päätyivät toisenlaiseen tulokseen kuin hallitus. Jos asian ratkaisussa vain asiallisuus olisi ollut määräämässä, niin eduskunnan olisi pitänyt tulla samaan tulokseen kuin hallituskin.

Tämä virkamiesten palkkakysymys ei ole tällä hetkellä erittäin suuri kysymys, emmekä siksi tuoneet sitä esille, mutta me toimme sen esille yleensä esimerkkinä siitä, miten meillä asioita ratkaistaan.

Ei oteta ollenkaan huomioon sitä, että elämän kulku on suurten elämänlakien alainen ja ettei tasapainoa ja sopusointua voi saavuttaa näitä lakeja rikkomalla.

Meidän eduskunnallamme nykyisen järjestelmän vallitessa ei ole siihen mitään mahdollisuutta.

*

Kun ylläoleva oli jo kirjoitettu, käsiteli eduskunta asiaa ja hyväksyi sen lopullisesti ylläolevassa muodossa.

— **Tähti** on tupakoitten tupakka. Sen olemme huomanneet Suomen Tupakka OY liikkeelle laskemasta uudesta tupakkamerkistä, jota tehdas lähetti toimitukseemme maistiaisiksi.

— **Mikä on Al Sano?** Se on erikoissauna Helsingissä Liisank. 14. Tosiaankin erikoinen siinä, että ensiksi se on osuuskunnan omistama, johon osuuskuntaan kuuluu ainoastaan saunan oma henkilökunta, siis hierojat, saunottajat, siivoojat, kassat ja isännöitsijät. Olimme tilaisuudessa tutustumaan tähän erikois-saunaan. Jokaisessa saunassa saa aina vettä ja löylyä, mutta Al Sano antaa paitsi herkullista maalaissaunaa oikeasta hirsiseinä saunasta, myöskin kaikki erikoiskylvyt kuten höyrykaapit, kuhneammeet, savi- y.m. kylvyt, sähkö- ja käsihierontaa, valohoitoa, yleensä mitä ikinä terveysopillisiin hoitomenetelmiin kuuluu. Olimme tilaisuudessa tutustumaan laitoksen kaikkiin osastoihin. Sauna lienee ainakin Helsingissä ainoa alallansa täydellisyydessä. Ken tarvitsee ja kaipaa täydellistä ja siistiä, sekä terveyttä lisäävää saunaa suosittelemme silloin Al Sano saunaa.

560 maantiekilometriä työn alla Saksassa.

Auto- ja rautatieliikenteiden tasapainoon saattamiseksi ja kehittämiseksi, sekä työn hankkimiseksi työttömille, on kuten olemme jo aikaisemmin maininneet, ryhdytty rakentamaan Saksassa suuripiirteistä autovaltatienverkostoa. Työn alla ovat jo seuraavat teiden osat:

Frankfurt—Heidelberg	100 km
München—Reichenhall	120 „
Köln—Dortmund	120 „
Berlin—Stettin	120 „
Ubing—Königsberg	100 „
Yhteensä	560 km

Tämän talven tietöiden rahoitusohjelma laajennetaan 50:stä 80:een miljoonaan Saksan markkaan.

»HERÄÄ SUOMEN» TOIMITUS.
Et. Makasiininkatu 6.
Suomen Kansan Järjestö.
Puh. 34 793.

Sanomalehtivartijat:
Maisteri Yrjö Raikas — toimitus.
Tri-ins. B. v. Alfthan — taitto.
Hra Uusitalo — talous ja ilmoitukset.

Suomen Kansan Järjestö
Helsinki, E. Makasiinink. 6, puh. 24 100,
Uudenmaan Piirikanslia
E. Makasiinink. 6, puh. 24 100.
Turun aluekanslia
Turku. Humalistonk. 11, puh. 3368.
Mäntsälän alue
Mäntsälä, Vuori.
Länsi-Uudenmaan alue
Karjaa, puh. 141.
Kuopion aluekanslia
Kuopio, Puijonk. 15.
Vaasan I aluekanslia
Korsholma, opett. Kull.
Vaasan 2 aluekanslia
Vaasa, Vaasanpuistikko, Kerman
Viipurin aluekanslia
Viipuri, Karjaportink. 14, Saarinen,
Jyväskylän alue
Jyväskylä, Emaus, puh. 231.

Herää 卐 Suomi
Suomen Kansan Järjestön pää-äänenkannattaja.
Helsinki, E. Makasiinink. 6.
Toimituksen ja konttorin puh. 34 793,

Tilaushinnat:

1/1 v.	35:—
1/2 v.	20:—
1/4 v.	15:—
1 kk.	6:—
Irtonumeron hinta	1:—

Ilmoitushinnat:
Palstamm. 1:—. Määrätyllä paik. 20 % korotus. Alin ilmoit. maksu 20:— mk.
Lehti ilmestyy joka torstai.

Helsinki 1933.
Suomal. Kirj. Seuran Kirjapainon OY.